

2  
**Ca. xv** De pulchro et honesto **rlvi** Quod naturalia  
pulchra sunt et honesta turpia vero contra natura **Ca.**  
**rlvi** Quatuor passionum instructione pulchre illud possit  
argui **rlvii** De tribus generibus hominum iustas ampie  
nū et qd pfectio hic enā quodammodo sit ipsa **rlviii** De  
vanitate militum **Ca. lxi** Qd officiorum gloria ministros altaris  
marie debeat qd testimo leuitici qd batur  
**Explicit m. la**

**Incipit liber primus beati Ambrosii de officiis. prefat.**

**N**on arrogans videri arbitror. **caplin**  
si iter filios suscipiam affm doceri. **p. m.**  
nū ipe hūilitatis mgi dixerit Venite  
filii audite me: tior em dñi docebo vos.  
In quo licet hūilitate vērūdie eius sp  
me et gñā dūcō em tior em dñi: qd tior  
esse videtur oibz: ex pssit tūgne vērūdie Et tūne cū  
ipe tior iūm sapie sit. et effector bñtūdis: qm tūne  
tes dñi bñ st: pceptore se sapie edocē. et demonstrā  
tore bñtūdis adipiscē. euicēter significauit. **¶** Et  
nos ergo ad imitandū vērūdiā seduli: ad ofercēdū gñā  
nō vsurpatōes: q illi spūs ifudit sapie. et p illū nobis  
māifestā et visu tēpartā. atqz exēplo vobis qsi libris  
tradidit: cū iā effugē nō possim⁹ officiū docēdi: quod  
nobis refugietibz iposuit sacerdoti necessitudo Dedit ei  
deus quosdā quidē aplos: quosdā atqz pphetas: alios vērō  
euāgelistas: alios atqz pastores et doctores. **¶** Nō igit m  
aploz gloriā vendim⁹ Quis ei hoc. nisi qd ipe fili⁹ ele  
git dei. Nō pphaz gñā. nō vītute euāgelistarū. nō pas  
torū inspectione: sed tūmō itēatione et diligēciā cum  
sapturis dīnas opto asseq. quā vltimā posuit aplūs  
iter officia sūoz: et hāc nām ut docēdi studio possim

disce Unus enim verus magister est: qui solus non didicit  
quod omnes doceret. Hic autem discit prius quod doceat: et ab  
illo accipit quod alius transmittit. Et ne ipsum quod in amentia  
Ego ei innotuit de tribunalibus: atque administrationis in  
fulis ad sacerdotum: docere vos sepi quod ipse non didici.

Itaque frater est: ut prius docere imperet quam discere. **De bono ta-**

**D**iscendum igitur in **cauturnitatis moderate Ca. 2<sup>m</sup>**

similiter et docendum est: quoniam non vacavit ante discere.  
Quid autem per te feris debemus discere quam tace ut possim  
loqui: et ne prius me vor odepnet mea quam absoluat  
aliena. Optum est enim ex verbis tuis reprehendebis  
Quid opus est igitur ut perires periculum suscipe to  
reprehensionis loquendo: cum taceres possis esse tutior.  
Cum plures vidi loquendo periculum indidisse: vir quippe tace  
re: ideoque tace nosce quam loqui diffinire. Cui loqui ple  
rosque: cum tace nesciat. Rursum autem tace quippe: cum sibi loqui  
nichil possit. Sapiens ergo qui novit tace. Denique sapi  
entia dei dicitur. Deus dedit in lingua eruditionis: quoniam  
oporteat simonem dicere. Meito ergo sapiens: qui a domino  
accepit quo tempore sibi loquendum sit. Vnde beatus autem scriptura  
Non sapiens tacebit usque ad tempus. Ideo facti domini qui  
sciret quod vox hominis plerumque perniciem annuncia est: et initium hu  
mani erroris sermo est: homines amabant tace. Denique  
scitis domini autem domini custodia vias meas: ut non delin  
quam in lingua mea. Creabat autem et legerat digne esse per  
testionis: ut homo a flagello lingue sue abscederet.  
et a conspectu sue testimonio. Verbecamur ei tante rogi  
tationis obprobrio et iudicio conspectu: verbecamur enim vo  
cis nostre verbe: cum loquimur ea quorum sono redit animus  
nostri et mens confutatur. Etiam autem qui mundum tota per  
bris colluunt: aut non delinquant in lingua sua. Et ideo

q̄ neine videbat s̄m os seruare posse ab inuidia  
 sermois: ip̄e sibi silēto lege ip̄osuit inorene: ut ta  
 cēdo culpā delināet. quā vir effugē posset loquēdo  
**C**ustodiamus ergo cautiōis nigrim Dixi custodia vi  
 as meas. Hoc est. in dixi: tanto cogitatiois p̄cepto  
 idiri m̄: ut custodue vias meas. Alie s̄ vic q̄s debe  
 sequi: alie q̄s debe custodie. Sequi vias dñi: custodi  
 re vias m̄as: ne i culpa dignant. Potes at custodie  
 si nō cito loq̄ris. Ier dicit. Audi isrl̄ dñm deū tuū. Nō  
 dicit loq̄re: sed audi. Ideo eua lapsa ē: q̄ locuta est  
 vīo qd̄ nō audieat a dño deo suo. Prima vox dei dicit  
 ē. audi. Si audias custodis vias tuas: et si lapsus es  
 cito corrigit. In quo em̄ corrigit iunior viā suā: nisi  
 i custodiēdo v̄ dñm. Tace ergo p̄us et audi: et nō de  
 linques in lingua tua. Graue malū: ut aliq̄s ore suo  
 cōcepne. Et em̄ si. p̄ onoso v̄bo rdd̄: vniūq̄q̄ ratioē:  
 q̄tomagis p̄ v̄bo ip̄uritat̄is et turpitudis. Similia s̄  
 em̄ v̄. p̄p̄uritat̄is: q̄ onosa. Ergo si p̄ onoso v̄. ratio  
 posatur: q̄tomagis p̄ f̄mōe ip̄icitatis pena exsol  
 uitur. Quid ergo: m̄litos nob̄ ē oportz. Nime est  
 em̄ t̄p̄ loquedi: et ē t̄p̄us tacēdi. Dem̄ si q̄ v̄. onoso  
 rdd̄imo ratioē: videat̄ ne idē et p̄ onoso silencio  
 est em̄ negonoso silencio ut eāt susane: q̄ plus est  
 tacēdo q̄ si ess̄ locuta. Tacēdo em̄ ap̄. hoīes locuta ē  
 deo: nec ullū maius idiri sue m̄st̄itatis iuenit q̄ si  
 lentiū. Cōsua loq̄ba vbi vox nō audiebat: nec q̄rebt  
 p̄ se hōm̄ iudiciū. q̄ hababat dñi testimoniū. Ab illo igr̄  
 volebat absolui: quē sciebat nullo posse falli. Ip̄e dñs  
 i eua: tacens op̄aba. Salutē om̄. Recte ergo dñud  
 nō silētiū sibi idirit p̄p̄hū: s̄ custodia. Custodiamus  
 ergo cor m̄m: custodia os m̄z: vtrūq̄ ei scriptū est

hic ut custodias os: alibi et dicit: o custodia serua cor  
 cor tuum Si custodiebat cor: tu non custodies: Si inunda  
 labia habebit ysaas q dicit: o miser ego qm copunctus  
 su: q tu sim ho et inunda labia habea: Si pph dñi i  
 munda labia habebat: quo nos munda habemo: Et tu  
 nisi unicuiq nrm sepiu est: sepi possessione tua spmis  
 et aurū et argētū tuū alliga: et ori tuo fac ostiū et  
 ventē et vīs tuas iugū et statera: possessio tua mēs  
 tua ē: aurū tuū cor tuū ē Eloqā dñi eloqā iusta: ar  
 gentū igne examina. bona etiā posses: mēs bō Deū  
 possessio pñosa hō mūdo Sepi ergo hāc possessioez.  
 et circūvallato cogitatioib: munito spmis. Tollitu  
 dimib: ne i ea irruāt. et captiua ducāt irōnabiles co  
 por passionēs: ne inuēnt motus gres: ne diripiāt  
 vindictā eius trāscentes viā Custodi itēiore hōiez tuū:  
 noli cū qñ vile negligē ac fastidie: q pñosa posses  
 est Et merito pñosa tuū fructus nō cadunt et spalis: s  
 stabilis atq etne salutis est Sole gō possessionē tuā:  
 ut sint flagiti Alliga sermonē tuū ne luxuriēt. ne las  
 ciuiat: et multiloquio pñā sibi colligat: Tit restrictor  
 et ripis suis coarctat Cito locutū colligit apmīs erudie  
 Alliga sensū tuū: nō sit immissus ac defluus: ne dicat  
 de te: nō est malagma ponē neq oleū neq alligatu  
 rā Hebet suas habenas mēis sobrietas: quib: regit  
 et gubernatur Sit ori tuo ostiū ut claudat: ubi oportet.  
 et obsecatur diligētius: ne qd i inuidiā eruat vōe tu  
 a: et oticliā repetas oticlie Audisti hodie lectū: nris  
 tim et nolite perire Ergo et si nrisam q affrūis na  
 ture ē nō potestatis: malū smone de ore nro nō pfe  
 rimo ne i culpa tuam: sed iugū sit vīs tuus i stashe  
 ra: hoc ē humilitas atq mēsurā: ut lingua tua mēi sub

[illegible]

Dura sit Restringat habene vinctus: Frenos habeat  
suos quibus fluore possit ad mensuram: sermones p  
ferat libra crinatos iustitie: ut sit gustus i sensu i  
fmo podus: atq i vbis modis *Inuisibiles hostes inloz siml*  
*Et si custodiat aliq: fit mitis itetores it: et receptores*

**N** masuetus modestus Custodiendo em os suu *Ca. m.*  
et retinendo lingua sua n' pus loq' q' it' roget: et  
erpedat atq exanet q' sua si custodiendu h' si dudu ad  
uersu h'ur. si tpe fmois hui: is pfecto erret modestia.  
at masuetudine et panas. ut no ex idignoe et m i fmo  
ne priupat Non alio passionis idicu det i vbis suis:  
no ardore libidinis flammare i sermoe suo iduet: et iet  
se dntis suis stimulos uraudie: ne sermo postreo qui  
qmecne itetora debz viru aqd esse i moribz apiat et  
pdat Tur em marie insidiat adusarius. qn vidz nob  
passiones aliqz grauari: tur fomites mouet. laqos pa  
rat Un no imeto sicut audisti hodie legi ppha dnat:  
q' npe libeant me de laqo venacu. et a vbo aspo Syma  
thub uritatiois vbu dicit: alii turbatiois Laqus adusa  
ri sermo nri e: sed ena npe no mino adusari nob loqui  
m plerup qd erripiat iumy: et qsi nro gladio nob vil  
neret Et to tolleabilis e alieno gladio q' nro pte Ex  
plorat q' adusari nri arma: et gnuht sua tela Si vide  
rit mouei me: inserit anileos suos ut sciamia iurgioz  
erret Si emisco vbu itetoz: laqu suu stringit inter  
du m q' esai pponit vindute possibilitate: vt du vindi  
cui cupio. npe me item laqo: et nodu mortis ashrigam  
mibi *Et tales inimicos sapia supae debe* *Ca qm*

**S**iquis q' huc adusariu sentit pntem ee: tur ma  
gis custodia adhibe debz ori suo: ne det loni adu  
sario Sz no multi huc vident. Sed ena ille mue  
dus e q' videi pt: qniz uritit. qniz intit. qniz eraspentit

quāq; iētua luxurie aut libidis suggerit. Cū ergo  
aliquis nobis quiniatur lateat. ad violentiā quomit.  
ad iurgia vomit: tūc silentiū exteāmo: tūc muti fieri  
nō erubescit? **P**rius em̄ ē qui nos quomit: q̄ iūria fa-  
cit: et nos siles sui fieri desideat. **D**emq; si taces. si dis-  
siles: Tolet dicē. **E**t iud taces? loq̄re si audeas. **S**i nō au-  
des. mutus es. elingue te feri. **S**i ergo taceas plus rū-  
pitur: viciū se putat. ut si post habitū atq; illuſū. **S**i  
respōdeas. **S**upiorē se factū arbitrat: q̄a parē iūenit.  
**S**i em̄ taceas dicitur: ille quiniatū ē hūc: otepsit iste.  
**S**i i ferias quicquid dicit: abo quiniatū s̄: vterq; qdēp-  
natur. nemo absoluitur. **E**rgo illi ē studiū ut irriter:  
ut filia illi loquar. filia agā. **T**uſtū at̄ est dissilare. mihī  
il loqui. tene bonū frēm q̄ facit: plus amittit bonorū iu-  
dicio q̄ criminatib; iſolentia. cōtentū ēē q̄uitate morū  
suorū. **E**t est em̄ sile a bonis: q̄ qui bñ sibi q̄ facit. fal-  
ſis nō debz moueri: nec estiare plus pōdeis i alieno  
esse quino. q̄ in suo testōio. **T**u fit: ut etiā hūilita-  
te custodiat. **S**i aut nolit hūilior videri: talia trinitat  
et dicit ip̄e seā. **H**ic ergo ut me otepnat. et i q̄spā-  
neco loq̄tur. talia aduſū me: q̄si nō possim ego ei ap-  
te ob meū. **C**ur nō ego etiā dicit: i quib; eū mestificāre  
possim? **H**ic ergo ut in iūrias faciat q̄si vñ nō sim:  
q̄si me vndiatē nō possim? **H**ic ut me criminetur: q̄  
ego nō possim q̄uora in eo opone. **E**t iū talia dicit:  
nō ē mihī atq; hūilis: nō est sine teptācie. **T**eptator  
em̄ eragitat: ip̄e em̄ tales opiones inſeit. **P**lerūq; ad-  
hibet hoīem atq; apponit neq; spūs: qui her illi dicit.  
**E**t tu i petn. **S**uū vestigiū tene. **E**t si serus quiniū di-  
cat iustū taceat: et si iſimo quicquid faciat iustū taceat:  
et si paup criminetur. iustū nō tndz. **H**er s̄ arma iustū

et nō debz moueri: nec estiare plus pōdeis i alieno  
esse quino. q̄ in suo testōio. **T**u fit: ut etiā hūilita-  
te custodiat. **S**i aut nolit hūilior videri: talia trinitat  
et dicit ip̄e seā. **H**ic ergo ut me otepnat. et i q̄spā-  
neco loq̄tur. talia aduſū me: q̄si nō possim ego ei ap-  
te ob meū. **C**ur nō ego etiā dicit: i quib; eū mestificāre  
possim? **H**ic ergo ut in iūrias faciat q̄si vñ nō sim:  
q̄si me vndiatē nō possim? **H**ic ut me criminetur: q̄  
ego nō possim q̄uora in eo opone. **E**t iū talia dicit:  
nō ē mihī atq; hūilis: nō est sine teptācie. **T**eptator  
em̄ eragitat: ip̄e em̄ tales opiones inſeit. **P**lerūq; ad-  
hibet hoīem atq; apponit neq; spūs: qui her illi dicit.  
**E**t tu i petn. **S**uū vestigiū tene. **E**t si serus quiniū di-  
cat iustū taceat: et si iſimo quicquid faciat iustū taceat:  
et si paup criminetur. iustū nō tndz. **H**er s̄ arma iustū

ut cedendo vincerent: sicut pili ianuladi cedentes solent  
vincere: et fugientes gravioribus sepius vulneribus ictibus  
Quid enim opus est moveri. cum audimus quina? Cui non i-  
mitari? ducenti? obmutui et humiliati su et filii a bo-  
nis? An hoc dixit timotheus? non etiam fecit dauid? immo et  
fecit. Nam cum ei quinarum semel filii gemini tacebat  
dauid. Et quibus sepius armatis. non retorquebat quina?  
non ultione querebat: consuevit ut diceret sibi filio serue qui  
eum viduare vellet. non promissit. Tunc ergo tunc mutus.  
et humiliatus: ibat tacens: nec movebatur cum viri appel-  
latur sanguis. qui erant consuevit. propter mansuetudinis. Non  
ergo movebatur quibus: non hincibat bonorum operum gratiam.  
Itaque is qui cito iniuria moveatur: facit se dignum videri con-  
turbat. dum vult ea indigna probare. melior est itaque qui contemnit  
iniuriam: quam qui dolet. Cui enim contemnit. quasi non sentiat ira  
despicit: qui autem dolet. quasi senserit. *Ex ps 38 non solum file*  
*Ex iproinde in laude s et oteptu i z ualde sit*  
*ad vos filios meos scribens. huius psalmi mirabilis.*  
**N**am phecias usus su. Cuius psalmi propheta dauid scilicet videtur.  
thum amedunedit: ego vobis tenenda suadeo: delatatus  
eius sensu profuso et virtute smaragdini. Aditimo ei ex hijs qui  
breuiter libantur. et silendi pariter et oportunitate loquendi:  
et in posterioribus contemtu diuinarum: quam maxime virtuti fidei  
metam sit. hoc psalmo dorei. Dum igitur huius psalmi con-  
sidero: successit animo de officiis scribere. De quibus etiam si phi-  
losophie quam studentes sapserint: ut panethius et fi-  
lius eius apud grecos. tullius apud latinos: non alienum duri-  
mo munus. ut etiam ipse scribere. Et sicut tullius ad erudien-  
dum filium: ita quasi ego ad vos informandos filios meos. Neque  
enim minus vos diligo quos in euangelio genui: quam si con-  
gito suscepisse. Non enim vehemens est natura ad diligendum:  
quod gratia plus recte diligit debemus quos perpetuo nobiscum  
putamus futuros: quam quos in hoc seculo tantum. Illi regene

res nascuntur frequenter qui dederunt patre: nos aut  
eligimus ut diligamus. Itaque illi nunc diliguntur, quod non sa-  
tis pater atque diuitia est ad perpetuitate diligendi ma-  
gistra: nos iudicio: quo magni muniti potius ad vim  
diligendi adiungitur: probat quos diligas et dilige quos  
elegeris. **Ex no<sup>o</sup> officii no<sup>o</sup> solu<sup>o</sup> plus s<sup>o</sup> etiam minus v<sup>o</sup>lunt**

**E**rgo qui persone quocumque: videamus tu sit **Cam<sup>o</sup> fer<sup>o</sup>**  
vtrum res ipsa conueniat. Tunc de officiis et tu:  
vtrum hoc nomen phoz timo scilicet aptu sit: an etiam  
i sapientis iudicium dicitur: pulchre itaque diu legimus  
hodie euangelium quod adhortatur ad scribendum spiritus  
sanctus: optulit nobis leone quod confirmat etiam i nobis  
officiu dicitur posse. Ita tu zacharias sacerdos obmutuit  
set in templo et loqui non posset. fiam e igit ut impleti  
sit dies officii eius. abiit i domum suam legimus ergo  
officiu a nobis dicitur posse: nec ratio ipsa abhorret: quoniam  
quidem officiu ab efficiendo dicitur putat quasi efficiu: s  
propter cetore fimois: vna inmuta lra officiu nuncupa-  
ri vel ite ut ea agas quod nulli officiatur: p<sup>o</sup> sint oibus.

**O**fficia aut ab honesto **Ex n<sup>o</sup>li<sup>o</sup> officii utile nisi**  
et utili dicitur efficiuntur: et honestu e<sup>o</sup> p<sup>o</sup>ba<sup>o</sup> **Ca<sup>o</sup> s<sup>o</sup>**  
de his duobus elige quod p<sup>o</sup>stet. Deinde ite ut duo co-  
currant honesta et duo utilia: et quatur quod honestu  
et quod utilius. Primum igitur i tres ptes officiu diui-  
ditur: honestu et utile et quod p<sup>o</sup>statur. Deinde f<sup>o</sup> tria  
i quibus gna diuiserunt: i duo honesta i duo utilia et  
eligendi iudiciu. Prima p<sup>o</sup>tiuete diuit ad tenus ho-  
nestateque vite: secundum ad vite comodam copiam opes  
facultates: et his eligendi iudiciu s<sup>o</sup>besse. Hec illi  
Nos aut nichil o<sup>o</sup>mo nisi quod debeat et honestu sit. fu-  
turoz magis quod p<sup>o</sup>ntu metum formula: nichil quod v

tile nisi qd ad vite illius etne pfit gna defimmo.  
no qd ad delmatione pntis itaqz aliq comoda i facul  
tatibz et topiis opū ostendim? si iomoda h putamus  
si no iinatur: eaqz oneri nū sint estare ingis qd dī  
pedio nū erogatur. *Officia qd ali se ap nob ha*

**N**on supflui igitur spnoms *beat q ap gēiles*  
ntē est opus: qz officii diuisa estiam i regula

atqz illi estauerūt. Illi sili omoda i bonis ducūt:  
nob het etiā i defmētis. Qm q h renpit bō ut ille di  
ues illuc arua: et lazaro q mala h ptulit. illuc solaci  
onē iuenit. Dem qui illa nō legūt. mā legēt si volūt:  
qui nō smonu supellentile neqz arte dīcedi. sed sipli  
tē iū equitāt gūz. *Ex pmiu officiu sit modū loqdi.*

**D**icitur at i mris septuag pmo ostūu loco: qd gre  
ce pponū dī: iheruim et dorem. legētes se de  
vno deus i spon. Et apls aut. loqre q dērent sanā doct  
nā. Et alibi dēbat. at cū p quē oīa p pti quē oīa  
multis filiis i gliz adductis: dūcē salutis eoz p passio  
nē osūmā. nūqz pōr pmetibus: nūqz aristotiles q et  
pē disputauit de offiio q dā. nū et pē pitagoras qui  
legi. sōtate atqz pphaz scutus dī. legē silenij de  
terit ius. Sed ille ut p qnquēniā dīlis usu ihibet lo  
quēdi: dauid at nō ut ne mmo iiminuet: s ut custo  
diā p fēdi smois dōrēt. Et pitagoras qdē ut nō loquēdo  
loqui dōrēt: dauid ut loqēdo iūgis dīscim loq. Cuiō gē  
sine cōitio doctima: aut sine usu pfectus. Et dīsapli  
nā bellūi vlt assequi: cotidie cōtē arimīs. et tū i p  
rimtu pōitū pludit plūi. et velut corā pōito p tēdit  
hostē: atqz ad pūā vires qz iaculadi ul suos explorat  
lacetos. uel adūsaiōz dēlmat utus. et vigilati erit ob  
tutu et nām i mari iūge gubnādis studz. uel iennis du  
cē: pū i fluuio pludit. Et cōmēdi suauitate et vōis

affertat prestancia: p[ro]p[ri]us sensum amodo voce erant. Et qui  
vibis corp[or]is legitimoq[ue] luctandi certamine corona petuit: co[n]  
diano usu palestre durantes mebra: nutrites parat[ur] labore  
assuescit. Necno[m] ip[s]a natura nos i[n] pulis docet: q[uod] p[ro]p[ri]us sonos me  
ditatur loq[ui]di ut loq[ui] disant. Itaq[ue] sonus eritatio q[ua]m et p[ro]p[ri]us  
tin voris est. **E**rgo et q[uod] voluit discere munitione loq[ui]di: q[uod] na  
ture e[st] no[n] negent. q[uod] custodie e[st] erant: ut q[uod] in sp[eci]ula se spe  
culando iteant. no[n] dormie[n]do. Oib[us] em[im] res p[ro]p[ri]us at comestib[us]  
erant[ur] auget. Ergo dauid mactat. no[n] semp[er]. Si p[ro]p[ri]us t[em]p[or]e: no[n] i[n]  
giter neq[ue] oib[us]. sed i[n] i[n]t[er]it[ur] adu[er]sario. p[ro]p[ri]us p[ro]p[ri]us no[n] res  
p[ro]p[ri]us. Et sicut alibi ait: loquētes vanitate et cogitantes do  
lu[m] no[n] audiebat: q[uod] i[n] i[n]t[er]it[ur] et q[uod] i[n] m[un]do no[n] ap[er]iebat illis os suu[m]  
Et alibi habes. Noli i[n]t[er]it[ur] i[n] i[n]t[er]it[ur] ad i[n]t[er]it[ur] eis:  
ne filis illi fias. P[ro]p[ri]us ergo offitium e[st] loquēdi mod[us]. Hor sa  
crificiu[m] laudis deo depe[n]ditur: hor i[n]t[er]it[ur] erubet[ur] i[n] d[omi]ne  
scripture legitur: hor h[ab]ent p[ro]p[ri]us. S[ed] loq[ui] p[ro]p[ri]us  
tate nesciat. R[ati]o est t[em]p[or]e q[uod] i[n] sibi no[n] p[ro]p[ri]us loq[ui]d[ur]. Sapiēs  
ut loq[ui]t[ur] multa p[ro]p[ri]us q[uod] i[n]t[er]it[ur] quid dicit: aut au dicit. q[uod]  
i[n] loco i[n] t[em]p[or]e. Est ergo latendi mod[us] et loq[ui]di: est ena[m] fur  
tis mod[us]. Pulch[er] i[n]t[er]it[ur] tene[m] m[un]do offitium. **¶** **O[ra]t[i]o offitii a**  
**medu[m] a p[ro]p[ri]us e[st] costat.**  
**O**ffitium at[que] o[ra]t[i]o aut medu[m] a p[ro]p[ri]us. q[uod] medu[m] a p[ro]p[ri]us e[st] costat.  
e[st] q[uod] septuaginta auctoritate p[ro]p[ri]us possit. habet[ur] etem i[n] m[un]do.  
euāg[e]l[ist]a dixisse d[omi]n[u]m. Si vis i[n] v[er]m et[er]na[m] venire: serua ma  
ta dicit ille. S[ed] i[n]t[er]it[ur] aut dicit illi. No[n] ho[m]i[n]idui facies  
no[n] adult[er]ab[is] no[n] furti fures no[n] f[aci]m[us] testis dices: h[ab]e[n]t  
p[ro]p[ri]us et i[n]t[er]it[ur]: et diliges p[ro]p[ri]us. tui si t[em]p[or]e. Hec s[un]t media  
offitii: q[uod] i[n]t[er]it[ur] aq[ui]d d[omi]n[u]s. O[ra]t[i]o dicit illi adolestes. O[ra]t[i]o  
custodiu[m] a i[n]t[er]it[ur] me. Eid[em] adhuc i[n] d[omi]n[u]s. Aut illi i[n]t[er]it[ur].  
Si vis p[ro]p[ri]us esse: vade v[er]e o[ra]t[i]o tui et i[n]t[er]it[ur] paup[er]ib[us] et  
habebis thesauru[m] i[n] celo: et ve[n]i seque me. Et supra habes  
septuaginta ubi diligēdos i[n]t[er]it[ur] et o[ra]t[i]o dicit. p[ro]p[ri]us i[n]t[er]it[ur]  
i[n] p[ro]p[ri]us nos: et b[e]n[e]d[i]c[t]e maledicētes. q[uod] nos facit de  
ben[e]d[i]c[t]io si volu[m] p[ro]p[ri]us e[st]. Sicut p[ro]p[ri]us i[n]t[er]it[ur] i[n] celo e[st] q[uod] sup[er] bo  
nos et i[n]t[er]it[ur] sole i[n]t[er]it[ur] i[n]d[i]os suos effundit et pluuiā et ros

et tunc unusquisque sine ulla dispendio pigrescit. **H**ic est per  
fectu officiu quod mihortoma dixerit gieri: quo corriguntur  
omnia que aliquos potuerint lapsus hinc. Vona ena mia: que et ipa  
perfectos sunt: que imitatur pfectu pfectu nihil in omneat xpi  
ana aiaz: que misericordia pfectu i paupes: ut conuincet in  
duces partus nature: que omnibus ad usum finem generant fructus  
ut quod habes largiaris pauperi: et sorte et forme tui ad  
iuuet. Tu nimm largiris: ille vni accipit. Tu penuriam tu  
a dabis: ille sibi sua estiat. Tu denario tenso: **H**ic est adhuc  
plus ille t' offert: an sit debitor salutis. Si nudu vestias:  
tempm idus iustitia. Si pectum iduas sibi tectum tui: si sus  
cipias egente: ille t' accipit scto aiaz et etna tabnam  
la. **Is** medioris ista gna. Corpalia semas: et metis spi  
tualia. **M**unus iudiciu dmi de scto job: mune vntu e qui  
poteat dicit. oculi eni terro: pes claudor. **H**ic est ifirmoz  
p: velleibz agnoz meoz alefacti s: hueri eoz. **S**ous no  
bitat pectum: ostiu at meum dmi venen patebat. **B**eaty  
plane: de auz domo nupq vacuo sinu paup eruit. **U**eq ei  
qsp magis beato: que a itelligit sup paupis necessitate: et  
ifirmi atz iopis erupna. **T**u die iudicij habebit salute a dno:  
que habebit sue debitoru me. **Ex plures no pueri dei p**  
**S**ed pleiq ruorantur ab offino dispe. **msibz agi nunt arbiht**  
trms misericordie: du putat hois acty no aune dmi  
aut nescit eu quid i oculis geram. que teneat mra ofaa  
a iudiciu e neqsp iustu videri: qn patres dms habundie  
vident. gaude hoibz salute et libens: totu at iustos io  
pes dege i honoros sic libens ifirmos corpe luctu frepti.  
**U**ter medioris ea questio: qn qdem tres al reges aia job  
ppta eu patrem pnuabant: q iope fmi ex diuite. oiba  
tu libens et fcaid pauete. pusu vlcibz i boueteq vili alio  
eruitu vulneibz a capite usq ad pedes videbit. **E**uibz snt  
job hat pposuit asserone. **S**i ego p pmi me her paroz:  
nu ipi viuut. **A**nueteaueit at et i diuitis seme eoru.

scdm voluntate: filij eoz i oculis dno eoz habundat: hor  
aut nusq. flagellu at a dno no est i ipis her videns istu  
mo corde exagitatur: et studiu auit suu cuius dntu ser  
mone ante facie lob pmissit dicens: portate me ego at lo  
quar: deinde videte me ora et si arguor: q. ho arguor.  
portate ergo ois simoni meoz dntus ei su qd no pbo.  
si ad vos i arguendos pferu simones in quos aut certe:  
q. ita e versus: Quid autem? Quid ab hore arguor? hoc est.  
ho no pt me i arguere qa pemu: et si argui digno su.  
q. no ex euideti culpa me arguitis. si ex iuris estans  
meum delictor: **Quit voluntate h. vite n. fas ipe**

**U**idens ergo i firmo habundie dntus debz **Ca. 12.**  
iustos successibz pspere. se aut atteri: dnt dno.  
Discede a me vias tuas fac nolo: Quid pdest q. si iustus  
ipr: aut q. vultus? q. omni ipr iu malis eoz oia bona:  
opi aut iproz no videt laudat i platone: qd in polina  
sua posuit eu q. totu iusticia disputandi ptes recepissit pos  
tulare venia dictor q. no pbaet: et veni iuicendi atq.  
examinade disputationis gna illa sibi iposuit psona dnt:  
qd consp nullus pbaet: ut qe in libris quos scripsit de re  
publca i ea sententia dntu putauit: Quid anqor illis lob  
q. her pimus repperit: nec eloqne falende gna: si veritatis  
plumae pmittere estiauit: Statimq. qe qstione enode  
addidit: pntens q. extinguatur lucerna iproz et futuri  
sit eoz euersio: no falli deu doctore sapie i disciplie: sed  
ena veritatis iudic Et ideo no scdm foresem habundia ef  
timada bntudine singulor: si scdm itiore oia q. inore  
au et flagitior meum discernit: veni atq. iurupta peni  
atq. pmoz arbitri q. otui: inore i pntie simplicitatis  
sue: i habundancia ppe voluntatis: siud adipe i plenit ana  
gerens adueo pmoz quibz fons habundet et deluiss afflu  
at: odibz frangit: i amantudie aie sue vita erigit et vl  
timu die claudit: nichil eoz q. epulans fuerit referet boni  
nichil seai auferet nisi pna sceleru suoz: her rogatus

negri si potes diu esse iudici inuincatione. Ille tuo affini  
 beatus: hic miser. Ille iudicio suo absolutus: hic reus. Ille i  
 tu letus: hic merces. Cui absoluti p<sup>r</sup>: q<sup>d</sup> nec sibi inores est. Dicit  
 te iqt m<sup>r</sup>: ubi e<sup>st</sup> p<sup>r</sup>fectio m<sup>r</sup>itatorum eius? Signu<sup>m</sup> eius no<sup>n</sup> iuei  
 etur: ubi etem<sup>q</sup> facinorosi ut sopm<sup>u</sup> apparuit orlos. insunt  
 reges eius: euauit delinquo<sup>s</sup> hret n<sup>r</sup>a q<sup>d</sup> vide<sup>t</sup>: ena<sup>m</sup> diu uiuit  
 ipsoz iquies i inferno e<sup>st</sup>: uiuetes em<sup>q</sup> i infernu<sup>m</sup> descendit.  
 uidet omniu<sup>m</sup> p<sup>r</sup>ioru<sup>m</sup>: it<sup>r</sup>oga<sup>m</sup> o<sup>m</sup>nia eius. rone<sup>m</sup> g<sup>r</sup>ui<sup>m</sup> omibz  
 fetet sepulchris: Intueis letitia<sup>m</sup> eius: et salubritate<sup>m</sup> minis  
 corp<sup>is</sup>. filioz atz op<sup>u</sup> habundantia<sup>m</sup>. Inhospite<sup>m</sup> vltia<sup>m</sup>: et viuam<sup>q</sup>  
 aie eius cordis q<sup>d</sup> mestitidine<sup>m</sup>. ita de opibz q<sup>d</sup> loquar: n<sup>r</sup> le  
 geris q<sup>d</sup> no<sup>n</sup> i habundantia e<sup>st</sup> vna<sup>m</sup> e<sup>st</sup>. n<sup>r</sup> scias q<sup>d</sup> et si tibi vice  
 atur: diues. sibi paup<sup>er</sup> e<sup>st</sup>. et hui<sup>us</sup> iudiciu<sup>m</sup> suo<sup>m</sup> refellat: De m<sup>r</sup>  
 atudie q<sup>d</sup> filioz et de idolentia q<sup>d</sup> loqr<sup>r</sup>: n<sup>r</sup> se ipe<sup>m</sup> lugeat et  
 sine hede<sup>m</sup> futuru<sup>m</sup> iudicij. n<sup>r</sup> imitator<sup>es</sup> sui successores suos es  
 se nolit: nulla ei hedi<sup>m</sup> p<sup>r</sup>ioru<sup>m</sup>. Ergo ipius ipe<sup>m</sup> sibi petia  
 e<sup>st</sup>: iustus atz sibi ipe<sup>m</sup> g<sup>r</sup>ia. Et vtriq<sup>ue</sup> aut bonoz aut m<sup>r</sup>loru<sup>m</sup>  
 op<sup>u</sup>: merces ex seipso soluit. **Q<sup>u</sup>id<sup>am</sup> de<sup>u</sup> no<sup>n</sup> putat i<sup>n</sup>ge**  
**Ed<sup>u</sup> iuetam<sup>q</sup> ad p<sup>r</sup>oiu<sup>m</sup> ne<sup>m</sup> fam<sup>u</sup> oia<sup>m</sup> q<sup>d</sup> n<sup>r</sup>et<sup>r</sup> la<sup>m</sup> r<sup>m</sup>:**  
**S** diuisione<sup>m</sup> p<sup>r</sup>terisse videam<sup>q</sup>: q<sup>d</sup> omi<sup>m</sup> r<sup>m</sup>no op<sup>u</sup>ioni eoz  
 qui videtes<sup>r</sup> sceleratos quosq<sup>ue</sup> diuites. letos h<sup>r</sup>oratos.  
 potetes. n<sup>r</sup> pleri iustoz egeant atz i<sup>n</sup>firmi sint: putet q<sup>d</sup>  
 nichil de nob<sup>is</sup> de<sup>u</sup> ante. ut ep<sup>u</sup>ant<sup>r</sup> dicit<sup>r</sup>: uel nescit<sup>r</sup> actus  
 hoim<sup>u</sup> ut flagitiosi putat: uel si sat oia<sup>m</sup> i<sup>n</sup>quu<sup>m</sup> e<sup>st</sup> iudic<sup>r</sup>.  
 ut bonos pariatu<sup>m</sup>: ege<sup>m</sup> habundantie<sup>m</sup> ip<sup>so</sup>bus. Nec sup<sup>er</sup>fluis ve  
 lut q<sup>d</sup>ai extul<sup>r</sup> sus fuit: ut op<sup>u</sup>ioni huius<sup>q</sup> ip<sup>so</sup>z affectu<sup>m</sup> respo  
 det. quos b<sup>r</sup>os iudicant: n<sup>r</sup> ipi se miseros putet. Arbitrio  
 em<sup>q</sup> su<sup>m</sup>: q<sup>d</sup> ipi sibi facilius q<sup>d</sup> nobis crediderint. Eius deaur  
 so<sup>m</sup>: prius est<sup>r</sup> ut refella<sup>m</sup> retea<sup>m</sup>. Et p<sup>r</sup>mo eoz assertione<sup>m</sup>  
 q<sup>d</sup> de<sup>u</sup> putat aui<sup>m</sup> m<sup>r</sup>di neq<sup>ue</sup>q<sup>ue</sup> habet. sicut aristoteles asserit  
 usq<sup>ue</sup> ad luna<sup>m</sup> eius d<sup>r</sup>nde p<sup>r</sup>uidencia<sup>m</sup>. Et quibz opator neglig<sup>r</sup>  
 op<sup>u</sup>is sui aui<sup>m</sup>: eis descat<sup>r</sup> et destituat<sup>r</sup>: q<sup>d</sup> ipe<sup>m</sup> r<sup>r</sup>cedu<sup>m</sup> putat.  
 Si iuria e<sup>st</sup> i<sup>n</sup>ge<sup>m</sup> none maior e<sup>st</sup> iuria fecisse: n<sup>r</sup> a<sup>u</sup>quid no<sup>n</sup>

fecisse nulla iustitia sit. sed nō curat qd feceris sūa  
indemnitatē. Quod si aut deū creatorē suū abnegant.  
aut ferarū aut bestiarū nūc se hīc tenent: quid de illis  
dicimus qd hīc se cōdepuat iuria. P oīa ire deū ipi asse  
rūt et oīa i vītute eius oīsse: vīm et maiestātē eius  
p oīa clemētia penetinē frās relū maria: et putant  
iuriā eius si mētē hoīs qd mīdū nob ipē pstant dedit  
penetret. et dūc maiestatis ingrediatū sūa. Sed horū  
māgīm velut ebriū i voluptis pōnū ipi qd putant so  
lū urident pbi. Nā de aristotilis opione qd loquar:  
qui putat deū otentū ēē sūis fimbz. et pscripto rignī  
modo regē. Ut poetarū loquūt fabule: qd mīdū fert  
i tres esse diuīsū. Et alij relū. alij mare alij iferna co  
arctā i perij sorte obuenerūt: eos qd curat ne vīrpa  
ta alienarū pūi sollicitudinē iter se bellū eritēt. Silr  
ergo asserit qd finitū turā nō habeat: sicut et maris et  
ifermi nō hz. Et quō ipi poetās ercludūt quos sequūtur.  
Sequitur illa rāio. Vtrū deū si opis sui curā nō pterit: p  
tereat sūa. Ergo qd plāuit aurē nō audit: qd finit ordi  
nō videt: nō osideat. **Qd deū nō pterit i septuaginta pba.**  
**N**on pterit hec vana opio sūos **testimōis i sol ex. 14.**  
aphas Deniqz dauid idūit eos loquētes: quos supbia  
i platos asserit. Quid em tū supbū qd nū ipi sub pāo sint. a  
lios idigne ferūt pāores vūc: dicētes. usqz quo pāores  
dne glabūtū. Et ifin Et dixerūt: nō videbit dñs: neqz  
intelliget deus iacob et iūbz rād i pba dices. Intelligite  
nūc i pīetes in ppo: et stulti aliqui sapite. Cui plātā  
aurē nō audit: et qd finit ordinē nō osideat. Et corripit  
gētes nō arguet: Cui doret hoīs sūa. dñs sūt cogita  
tiones hoīm qm vane sūt. Et qm vana sūt cephendit. ea  
q sūa sūt nescit: et ignorat qd ipē fecit. Ut opus suū  
ignorac artifex: Nō est et i ope suo latētia cephendit:  
et deus opus suū nescit. Alius ergo qd fū dū i ope: qd

i auctore. Et fecit aliquid quod super est? aut esset nesciret  
 arbitri. Hec illis. Ceterum nobis satis est ipsius testimonium  
 qui ait. Ego sum sanctus corda et renes. Et in eum? quod aut  
 dominus ihesus. Eius cogitationes in corde vultus. Erubet enim  
 quod cogitaret in la Deique euangelista testat. Dicit. Erubet  
 enim illius cogitationes eorum. Quorum non poterat satis mouere opus.  
 Si factum eorum. Nolumus. Nolumus supra se esse iudicem quem nihil  
 fallat. Nolumus ei dicit omnium. Invenit qui metuunt omnia su  
 a pidi. Et enim dominus sciens eorum opera. tradidit eos in tene  
 bras. In nocte igitur erit fur. et oculi adulteri. Seruabit te  
 nebras dicens. Non oscedabit me oculus. et latibulum persone  
 posuit. Sicut enim qui luce fugit diligit tenebras. Studeat  
 late cum deum late non possit. qui iterum abyssus et iterum hominum  
 metes non solum trinitatem. Et enim voluerat cognoscit Deique  
 et ille qui dicit in ecclesiastico. quod me videt et tenebre operi  
 ut me et pietas. quem vereor. quibus in lecto suo positus  
 huius cogitet. ubi non putauerit. apprehendit. Et erit igitur deus  
 eius. quod non intellexerit nomen dei. Eius autem tam solidum quam  
 putrie deum. quod quod perireat. cum sol qui mister. lumen est etiam  
 abditum penetret. et in fundamenta domus vel secretum oda  
 uia vis caloris eius irrupat. Eius neget verna tepe  
 rie tepescere. iteiora fructu. quas glacies iberna co  
 strimere. Morit igitur arborum omnia vi caloris vel frigo  
 ris. adeo ut inducet arborum a vultu. frigidum. a fotu so  
 lis vireant. Deique ubi elementa reliqua arseant. varios  
 finem se fundit in fructu. Si igitur indies solis fundit lumen  
 suum super omnia finem et in ea quod clausa sunt. iterum. nec ventibus  
 ferreis a gemmum vuluarum obitibus quo minus pene  
 traret impeditur. quo non potest intelligibilis dei splendor in  
 cogitationes hominum et corda semet quem ipse creauit in  
 tere. Sed ea quod ipse fecit non videt. et fecit ut meliora  
 sint quam factum sunt et potentiora quam ipse est. quod ea fecit. ut

possint qm voluit cognicioe sui opatois late. Tan  
ta igitur virtute et pntem deseruit mētibz mīs: ut eam  
cōphende cū velit ipse nō possit. *Ad absolutum. et ut*  
*arbitrium nō iogruē nob huius. cōdit disputatio.*

**Q**uoniam genus qstionis residet. *Cuius bonis miles?*  
*huiusmodi. Cuius piores habuēant. mīl' bñ r' capm*  
opibz et diuinis. epuletur iugiter sic mercede. sine  
luctu. Iusti at egeant et afficiantur. a iugū amissi  
one a liberos. et iugis satissare debuit illa euāgelij  
parbola: q' diues bysso et purpura iduebat: et epu  
las copiosas exhibebat cotidie: paup at plenus vi  
cerū de mēsa ei nupiebat reliquias. Post obitū vēr  
vtriusq: paup erat i iuu abrahāe iquie habes. diues  
at i suppliciis. nōne euētes ē meitor: a pnia a sup  
plina post mortē manē. Et rē? q' i certamine labor  
ē. p' certamine alijs victoria. alijs ignoia. Aliquid pūsq  
auso oficiatur. palma nūq datur: aut desert corona.  
Nleito paulo. certamine iqt bonū itinu. fide suau. qd  
reliquū. ipōita ē m corona iusti: quā idd: m dñs m  
illa die iusto iudex. nō solū at m: s' etiā hys q diligit  
aduētū ei. An i? iqt die idd: nō hnt. hic aut i labori  
bz i pūlis i naufragiis q' athleti bono decertabūt:  
q' sciebat. qm p multis tribulatioes oportz nos inoi  
re m rēgnū dei. Ergo nō p' quis pmiū ampe nisi le  
gitime certauit. r' ier ē glōsa victoria nisi ubi fuerit  
laboriosa certina. *Ex p' labore pmiū i celo dñ. 16m*

**N**ōne iusto ē q ante dat pmiū: q' certamine su  
erit absolutū. r' deoq dñs i euā? aut bñ paupes  
spū: qm ipōz ē rēgnū celoz. nō dicit. bñ diuites: sed  
paupes. Unde inquit bñtudo uidet dñs: ubi esnatu: e  
rupna hūano. Beati q esuriūt: qm saturabūt. bñ  
qui lugent: qm ipi osolationē habebūt bñ mīsei

reddet: qm ipi mīsei  
reū videbūt. bñ q p  
ipōz est rēgnū celoz  
sequētur et dñs  
de et exultate qm  
nō pntem: in celo nō  
dñs alibi posis: qd  
ipōz amī vīuēs. Cu  
re nupis: qd epulā g  
plē expm. ad athle  
sed forte dñs. Cui i  
nō mēri ipi laborat:  
nō tenetur ad laborē  
nō se p'fidit oleo: nō  
exportet iura vīg  
nō solē estis puluer  
te. Venite: nobis la  
dñs de vob iudicam  
glā videribis. Ipsi u  
quēbz hōibus: stud  
p'clatōes: habent  
fouet onū astina:  
s' exsoluet sem licet  
no. hūa vō m celo. I  
pūlis vigiliā eos i  
bere nō pnt. quē ille  
uult sape. ut pūle  
dñs ea que p' postē  
mōr qd p'fūm est: q  
de formā ipm red  
mīsa ille diues fici  
pōtes al: q' mīsa i  
labitu: fortasse u

cordes: qm̄ ip̄is m̄sebit̄ deus **U**bi mūdo corde qm̄ ip̄i  
deū videbūt **U**bi q̄ p̄secutionē parit̄ **U**bi iusticiā: qm̄  
ip̄oz est ignis celoz **U**bi estis cū vobis maledict̄ et  
p̄sequetur et dicit̄ de m̄lū adūsū vob̄ **U**bi iusticiā: gāu  
rete et exultate qm̄ m̄tes v̄rā copiosa ē in celo futura  
nō p̄ntem: in celo nō in fin m̄redē p̄mittit esse rōdendū  
**Q**uid alibi possis: qd̄ alibi debe? **Q**uid p̄prope coronā ex  
igis anq̄ v̄m̄is: **Q**uid deterge puluerem: quid inquit  
ce cupis: qd̄ epulā gestis anq̄ studiū soluat? **A**d huc  
p̄p̄s exp̄it̄ ad̄ athlethe i s̄emate s̄t: et tu iā oriū petis?  
**E**d forte dicit̄. **S**ui ip̄i letit̄ur: aut̄ lurr̄iāt: aut̄ enā  
nō m̄enū ip̄i laborāt: qm̄ qui nō subs̄pserint ad coronā:  
nō tenēt̄ur ad laborē certis **E**t i studiū nō descendit̄:  
nō se p̄fidit̄ oleo: nō obliuīt̄ puluē **Q**uos manz glōia:  
exp̄et̄ iūma **V**nguenti sp̄entatōes solent nō deterit̄e:  
nō solē estis puluē p̄b̄es q̄ p̄peti **D**icit̄ ḡ et ip̄i athle  
te **V**enite: nobiscū laborate **E**t r̄idebūt sp̄entatōes **N**ob̄ h̄  
it̄em de vob̄ iudicāz: vobis at̄ sine nob̄ corone: si vicētis  
gl̄az v̄d̄m̄bitis **I**sti igit̄ qui i delictis: q̄ in luxuria: in p̄mis  
questibz hōibz: studia posuerūt sua: sp̄entatōes m̄gis sūt  
q̄ p̄chatoēs: habent lurr̄i laboris: fructū v̄tutis nō h̄nt  
**P**rouet̄ oriū astutia: et ip̄b̄ante aggerāt diuāri areruos:  
p̄r̄soluet̄ sem̄ licet nequie sue penā **H**oz iques i iſer  
nō: tua v̄cō in celo **H**ozū domz i sepulchro: tua i paradiso **V**n̄  
p̄ulchre vigilāe eos i tumulto **I**ob dicit̄: q̄ sapore q̄etis ha  
bere nō p̄nt: quē ille dormiuit q̄ iſurrexit **N**oli igit̄ ut p̄  
nulus s̄ape: ut p̄uulo loq̄ ut p̄uulo cogit̄e: ut p̄uulo ven  
dicāe ea que s̄t p̄st̄ioris etatis **P**rōz ē corō **E**xp̄m̄ ut ve  
niat qd̄ p̄f̄m̄ est: qm̄ nō p̄ sp̄et̄ i em̄ḡte: sed facie ad fa  
cie formā ip̄am redap̄te v̄ritatis possis agnosce **C**ur qua  
m̄sa ille diues fuit̄ q̄ eāt i p̄robo i m̄ptor̄ alieni: q̄ m̄sa  
potes ali? q̄ m̄sa ille h̄ndauit̄ lib̄is: ille fult̄ hōibz iue  
labitur: fortasse ut dicit̄ m̄ptor̄ **D**ices eas: q̄ m̄sa aliena

rapiebas. egestas nō copulit? iopia nō coegit? tōne te  
ido te diuitem feri? ut emulacionē hīc nō possis? Omī  
enā potenti. Cui nō affuisti vidue? orphans q̄ iūria pa  
nentibz. nūq̄ tu ifirmis eius? nūq̄ nō poteras sibiue.  
Ideo te feri potente? nō ut iheres violētia s̄ i pelles. nō  
f̄ scriptū est: eripe iūria ampicte? nō f̄ scriptū ē: eripe  
paupes et egenū de mān p̄dus liberte? Dim' enā ha  
būdanti. Libens hōibz annulauit te: salubritē corpis co  
ressi f̄: tui nō sentis es p̄ceptū me? f̄uilius me? quid fe  
ri f̄? aut quid ḡstauit te? tōne ego f̄ liberos dedi? ho  
nores ḡstuli. Salutē donauit? tui me negabas? Cui estia  
bas qd' ad fr̄as meā gessis nō p̄uenit? Cui tenebas  
zona mea? tui despiciebas mān me? Deū de iudā p  
ditōe her itelligē laret? q̄ et ap̄ls iter duoden ē et loni  
los p̄tūariū quas paupibz erogiet omīssos habebat.  
ne videtur aut q̄ iherus. aut q̄si egeno dīm p̄didisse  
Et ideo ut iustificetur i eo dñs her ei ḡstulit: ut nō q̄si i  
iūria exaspatus s̄ q̄ p̄uāitūz fr̄a maior esset offense  
dnorū. **Ex marie adolefcentes debet iherē vestigijs**  
**Q**uonia igitur et penā i p̄bitū et v̄tutū. **fr̄s da m**  
fore p̄mū satis clauit: de officijs aggrediam di  
re que nobis ab adolefcentia i p̄tūda s̄. ut nū etate ac  
riesat. Simil' est igitur bonoz adolefcentū tōre dñi hīc:  
deferre p̄tibz hōiem habē senioribz. iustitiatē tuen. nō  
aspiciū hūilitatē. dilige dēmētia ac v̄ndia: q̄ornamē  
to s̄ m̄ior etati. Ut em in s̄mbz iūuitas? i iuueibz alacri  
tas. ita i adolefcentibz v̄ndia. velut q̄dā dote omēat  
natū. Et ut ysaac timēs deū. utpote abrahe. i colis de  
ferēs p̄ū. usq̄ adeo. ut adūso p̄nā volūtate n' morte re  
nūctet. Ioseph q̄ nī sopniassi q̄ sol et luna et stelle ado  
rauer' eū: sedulo tū obsequo defēbat p̄ū: uti castus ut ne  
simonē q̄dem vellet audire nisi pudici: hūilis usq̄ ad  
seruitutē: v̄ndia usq̄ ad fugā: paries usq̄ ad cūtere

remissor iūrie usq̄ ad i  
da fuit: ut op̄hensib a  
pens mallet relinque: q̄  
dēmās etiā a dño. ut ou  
nū p̄ ḡmū emulabā  
**P**olūta igitur est  
q̄ nō solū in s̄mbz  
ne modū p̄grediamē lo  
sonet tū? Spēnū em i  
sū v̄ns sōm libeat mo  
v̄t foris. Deūq̄ in p̄o n  
de est. p̄mo i oī iū lo  
me. a p̄stres loq̄ imp  
p̄stis. Cūcū q̄ p̄m i  
m̄o nū v̄ndia est de  
p̄o dñi. si v̄ndia la  
tā? et ḡmū v̄ndia  
trahit p̄nā pudis  
nū potest m̄m v̄ndia  
rē. Et em et i oculis v̄  
de velut. Itaq̄ v̄ro q̄q̄  
et em v̄ndia pudici  
tūq̄ est. bonū em i  
p̄ndit? a p̄m p̄m  
p̄m i p̄o cognitiōis  
et tūq̄ tēstis loq̄ples  
tūq̄ i q̄ i aubulo. q̄  
tūq̄ est motū ē q̄ ad  
tūq̄. Itaq̄ q̄mū eff  
et v̄llū tūsum v̄tū  
regitū ut glūmē eff  
tūq̄ tūq̄ m̄m m̄m  
tūq̄ tūq̄ tūq̄ tūq̄

remissor iure usq; ad immutatione. Cuius tamen ven-  
dia fuit: ut ophensib; a muliere veste i manib; eius fu-  
gens mallet relinque: q; vendia deponere. Moses q; et  
thennas elia a dno. ut oracula dei p'diceret iplo: qd pote-  
runt p' gratiam genisabat p' vendia. **De bono vendie**

**P**olenta igitur est vendie et suavis gina. **Ca. 18<sup>m</sup>**  
q; no solu in factis si in ipis spectatur finibus:  
ne modu p'gredians loquedi ne quid idcor sermo re-  
sonet tu. Spenlu em mens: plenip i vobis i fulget ip  
tu vons sonu librat modesta: ne cuiusq; offedit aumen  
vor sonor. Deiq; in ipso muedi gine p'ima d'saplia veni-  
die est: p'mo i or'usu loqdi: ut sensim q; aut p'alle a-  
ame. a postea loq; impiat: ut vendia p'napia omedet  
p'gisti. Cilean q; ipm i quo e' aliquam vltuti onu: mar-  
imo atq; vendie est. Deiq; si aut p'prie p'nta a si b'ie  
p'bro datur: si vendie laude ducatur. Tacebat i p'ialis su-  
fama: et g'nuis vendie q; vite d'pnu p'ntabat: nec arbi-  
trabatur p'culo pudis t'ne salute. Deo soli loq'batur:  
au poteat msta vendia loqui: i'fugiebat ora itueri vno  
ru. Est em et i oculis vendia: ut nec vide seia vnos n' vi-  
dei velit. Neq; vno atq; solus har laude mshatis putet:  
est em vendia pudiane comes: au? sonetate mshas pa-  
tuor est. bonis em ingede mshatis pudor e' comes: a si  
p'ntat i a p'ima p'nta st pudiana teptu no smat i  
p'mo i ipso cognationis i'g'u m'ie d'm omedat legetib;  
et itaq; testis loq'ples digna q; ad tale munus eligetur as-  
truit: q; i m'itulo. q; sola. q; saluti ab anglo taret et in  
m'itatu e' motu e' q; ad vilis serus spena p'gima i'p'p'o  
v'g'mis. Itaq; q'us est huius p' vendia m' no i'faliat:  
nec vlla t'ntum vltut m'it vbi de susopieca d'm g'nanoe  
cognouit ut q'lanie effus discret: no ut p'mone i'p'fietet  
In q'a o'ice m'm multu vendia plac: m'it u'aliat g'ne m'p'  
deu m'm'ione i'p'p'it publicanu: et omedant en a nec

oculos suos audebat ad celum levare. Ideo iustificavit magis  
dominus iudicio quam ille phariseus: quia deservit plurimo Ideo o  
remus in iustis quiescentibus et modestis spiritibus: qui est ante deum lo  
cupletus. ut ait Petrus magna igitur modestia quam cum sit etiam  
sui iuris remissior: nihil sibi usurpans. nihil vendicans. et  
quodammodo in vires suas obstrictior: dives est apud deum apud  
quem nemo dives. Dives est modestia: quia porro dei est Paula  
quam orator deservit precepit in venditione et Tobetate prima habet  
quam si prima esse velit orator future: ut non gloriatur prius orator.  
Et si colore pudoris obducit. Cuius plus deservit venditione.  
et iustitiam deservit: eo uberior meretur gratia. Est etiam  
in ipso motu et gestu et ictu tenenda venditione. Habitus  
enim mens in corpore statim remittitur. Hinc homo cordis nostri  
absconditus: aut lenior et iactantior: aut turpidior: aut co  
tinuarius et ostentatior et purior et maturior ostenditur. Itaque  
verum quidam est animus: corporis motus meminit filii quidam an  
ni in sedulis se videtur omne officium: hoc solo non in de  
ru a me non recepit: quod gestus eius plurimum dederet. Alie  
ni quoque in in diebus repperisse iube me ne vix periret in  
quod velut quodam solentis ictus ubere oculos ferret me  
os. Id quod dicitur in idem post offensa muneri: hoc solum ex  
cepi. Nec fefellit sententia: uterque enim ab eadem recessit: ut  
qualis ictu prebatur. talis perfidia animi demonstraret.  
Namque alter arrisive festinationis tunc fide deservit: aliter pe  
tente studio ne iudicium sibi et sacerdotale se minus nega  
vit. Incebat in illorum ictu imago lenitatis. Spes quidam  
sauritatu paucissimam. Sunt etiam qui sensum abunde imita  
tur histriomachos gestus: et qui quidam femula populi et  
staturu motus imitantur. ut quoties non quidam infferunt mo  
dulos quosdam servare videantur. Nec minus abunde ho  
nestu arbitror: nisi in causa erigit aliam? pinuli vel ius  
ta necessitas. Namque plerumque festinantes: ab eis videmus tor  
que ora. Cuius si causa desit festinationis: necessarie

venit in se offensa  
ratio proinde ex ma  
i naturam videtur. Nec  
fides prole: nec i  
phalut: in quo  
iniquitatisque ven  
offensio: si motus  
animi placet: motu  
in vix est. Idem  
rectio est si eni  
di est ne quid tur  
nat hores. No enim  
si videri deservit  
vix offensa: nulli  
adit. Sed et no se  
re quid edemo h  
logica sue audire  
que delectat audire  
ad turpe sit: pro  
huius foritudo au  
i alijs displicet: i  
ipi naturam nos  
corps explem  
habet. Et in cas  
forme aperit: m  
tas et vultu spen  
not: obuias atq  
nathale obsequi  
tanili ptem inq  
pore: ptem adu  
naturam e ingra

uenit in iste offensionis est. Sed nō de hys dico quibus  
 tam ppeano ex causa nascitur: si quibus uicis et ori  
 i natura vtiuntur. **N**ec i illis ergo tamq̃ simulachroz ef  
 fugies pbo: nec i istis tamq̃ emissorū ruinas. **E**tet iā g̃ss  
 phabilis: in quo sit spes auctoritatis. g̃uitatis q̃ pōd:  
 tranquillitatisq̃ vestigiū. **I**ta tñ ut si studiū desit atq̃  
 affectatio: si motus sit purus ac simplex. **N**ihil em̃ fu  
 catū placeat: motū naturā iformet. **S**i qd̃ tñc i natu  
 ra vici est. industria emēdet: ut ars desit nō desit cor  
 rectio. **E**t si enā ista spectatur alius: q̃to magis caue  
 diū est ne quid turpe ore creat. **H**oc ei g̃uiter conui  
 nat hoies. **N**ō em̃ tibus conuñat: si iusta obtrecta:  
 si vborū obsecritas. **H**ec enā vlgō pudor sit. **I**n nro  
 vō offitio: nullū vbi qd̃ i honeste mdat nō imitit ve  
 cidia. **S**ed et nō solū nihil ip̃i idēoz loq̃: si ne au  
 tē quidē debemo huius: p̃bere ditis. **S**icut ioseph ne  
 iogrua sue audiret venūdie. veste fugit i lūta. qm̃  
 quē delectat audire alter loqui puom̃. **I**ntellige q̃  
 qd̃ turpe sit: pudor maxio est. **S**pectatē vō si quid  
 huius: fortuito amant: q̃ti horribus est. **E**t ergo  
 i alijs displicet: nūq̃d p̃t in tēpō place. **N**ec her  
 ip̃i naturā nos docet: q̃ p̃ferte q̃d̃ oēs p̃tes m̃i  
 corpis expliauit: ut et nātū g̃sulet i g̃na venū  
 tare. **E**t tñ eas q̃ docere ad asp̃m̃ forent: i q̃bus  
 forme aper q̃t in arte q̃d̃ locutus. et figure suam  
 tas. et vultu species eminet. opandi q̃ ṽsus ess̃ pa  
 rior: obuias atq̃ aptas ṽliq̃t. **E**as vō i quibz esset  
 natūale obsequiū nātis: ne deforme p̃beret sui sp̃  
 taculū p̃tim tñq̃ in ip̃o g̃mēdauit atq̃ abscondit cor  
 pore: p̃tim donū et suavit tēfēdis. **N**ōne igit̃ ip̃a  
 natura ē ingra venūdie. **E**ui⁹ exēplo modestia hoīz

quā a modo scie qd daret appellatū arbitror. id qd  
i hac mī corpis fabricū abditū repperit operuit  
et terit: et ostiū illud qd ex tū suerfo fatiedū in  
archa illa noe iusto dñm ē. i q uel emē ut mī figurā  
ē corpis: p qd ostiū egeritū ē aliquē aboz. Ergo  
nature opifer sic mī studuit venūdie: sic deroz illud  
et honestū i mō custodiuit corpe: ut ductus quos  
m atq eritūz aumiloz mōz p? tergū elegaret.  
atq ab aspū mō auiteret: ne purgano vētis vi  
tū orloz offendet. De quo pulchre aplis ait. Que  
videtur iqt mēbra corpis iūmora necessariosst.  
et q putantur ēē ignobiliora mēbra corpis hīs habi  
tānoie hōiem iūmōia. et q i honestū st mīa. honest  
tate habūdānoie hnt. Item imitatioe natūe idus  
tria auit iūia: qd alio loco etiā alius iūpretati  
sumo. ut nō solū absconditū ab oculis. verū etiā q  
absconditū acceptū. eoz iudiciū usū q mēbrorū  
suis appellatioibz nūmpāe ideroz putem. Deniq  
si mī apriatū hee ptes. ostenditū venūdia. si studi  
o. iūpudentia estiatū. Vñ et filius noe thām offen  
sā retulit: q iudiciū videns iūisit. Et at operue  
rit ptes: accepit bndictiois iūia. Ex quo nob ve  
tus et i vībe roma et i pleisq ciuitatibz fuit: ut  
filij cū pntibz pubes uel generi nō lauctur: ne p  
terne reuerēcie auitas mūnetur. Iūet pleisq  
se et i lauacro qñtū pnt tēgāt. ne uel illi ubi  
iudā totū ē corpus. hūiusmōi iūcta portio sit. Ca  
terōtes q veteri more sūt i exord legim. brachis ac  
capiebat: sūt ad moisen dñm ē a dño. Et fāces ill  
brachis lineas: ut testatū turpitudō pudoris a lū  
bis usq ad femora erūt. Et habebat eas aatō et filij

ni mēbra iū talia  
noe ad dñm. Gm  
mōiū. Et rōmali  
q spūali iūpūnoe  
hōit dñm iūbū  
dñm mē dñm  
q ad dñm loqū  
rōmali: aut dñm  
et dñm pñm hōis et  
uelit q iūm iūm  
ut dñm q iūm i  
e dñm hōis iūm  
te: id q pñm iūm  
mōe apū: q dñm  
de ēē iūm hōis  
qūmōe cōi iūm  
hōis mōi hōis  
mōi q vērūdia i  
pñm dñm iūm  
pñm iūm iūm  
ut pñm iūm iūm  
lōm mōi q  
vestimētis sed rōm  
iūm mōi aūm  
iūm fōmōi fōmōi  
te oūmōi: q fōmōi  
iūmōi hōis q cū  
na nūmōi fōmōi  
hōis mōi ad dñm  
nūmōi et iūmōi  
nūmōi aūmōi et iūm  
mōi dñmōi fōmōi  
Habet sane fōmōi

ni intrabunt in tabernaculum testimonium: et non accedet sacrificare ad altare. Sancti erunt: et non inducet super se peccatum ne moriatur. Ad nonnulli nostrorum servare adhuc ferunt: plenius spirituali interpretacione ad cautionem venundie et custodia munitatis ductu arbitrantur. **Et in omnibus actibus vilitas sit agendum**

**D**ilexit me dominus in partibus demorari venundie. **Et 19.**  
Quod ad vos loquor: qui aut bona et ex vobis itot noscitis: aut dampna ignoratis. Que in sit omnibus etatibus. Plonibus. typis et locis aptis. tamen adolescentes iuvenes quod annos marie decet. In omni aut suadum est etate: ut decet quod agnis et quereat. et quadret sibi ordo vite sue. Unde nullus etiam ordinem putat in illo decore servari oportet: id quod positum in formositate dicit. ordine ornato ad actionem apto: quod difficile aut laqueo explicari posse: et ideo satis esse intelligi. Formositatem aut tunc posuit non intelligo. Quamvis etiam ille vires corporis laudet: nos certe in pulchritudine corporis boni virtutis non ponimus. Ignoramus tamen non erudi mo: quod venundia et vultus ipso solet pudore offundere. Ignoscere proddere. Ut enim artifex in materia quomodocumque melius operari solet. Sic venundia in ipso quod corporis decore plus eminet: ita tamen ut ipse non sit affectatus decore corporis. si naturalis. simplex neglectus magis quam expetitus: non piosus et albetibus adiutis vestimentis. sed robis: ut honestati vel necessitati nihil desit. nihil accedat nitore. **Ver** ipa non remissa. non ficta. non feineu sonas: qualem multi quibus spene simula re osuerunt. si forma quam ac regula ac suum vultu ifuans. Hoc est enim pulchritudine viuendi tenere: quemicia nuqz serui et plone reddere. Hic ordo gestorum opti: hic ornatus ad diem actionem accomodatus. Sed ut molli culu et ifrattu voris sonu aut gestu corporis non plo: ita neqz agreste ac iustum naturam imite. Cuius effigies. forma discipline forma honestatis est. **Ut conuicia et accessu**

**H**abet sane tuos scopulos venundia. **Feiaz caueat. 20.**

nō quos ipā iuehit s; quos sepe iaurit. si uterque  
 idemq; q̄stia: qui sub spene iocunditatis venenū ifu  
 dūt bonis. **V**bi si assidui s; & maxie i quibus ludo. ac ioto:  
 enariat ḡuitate illā vilem. **C**auca itaq; ne dū i larate  
 aīn volu. **S**oluamq; oēm armoniā q̄si cōrenti q̄dam bo  
 norū opm. **V**bi em nō iflectit naturā. **V**bi q; quēienter  
 fr̄s quēire ecclēsiasticis & maxie mīstroz officiis arbi  
 trior dēclinae extirneoz quīua: uelut ipi hospites si  
 nō pēgrinātib; uelut ea mūtiōe nullus sit obp̄bio lo  
 nis. **C**ōmūia q̄ppe extirneoz om̄p̄nōes habent. **C**ur  
 enā epulādi p̄dūt cupiditate: s;brepūt enā fabule sic  
 quēter de s̄lo ac voluptatib; **C**laude aures nō potes:  
 p̄labē putā. **S**upbie: subrepūt enā p̄ter volūtate po  
 nula. **M**elius ē domui tue semel excludi: q̄ aliene freq̄  
 ter. **E**t tu ip̄e sobrius iūgnis. tūc ex aliena iolentia  
 iocēpnari nō d; p̄na tua. **V**iduarū ac v̄giniū domos  
 nisi v̄sūadi ḡna: iuniores adire nō est opus. et hoc cū  
 iemiorib; hoc ē cū ep̄sopo. ul si ḡuior ē mīsa cū p̄s̄is  
**E**uid necesse ē ut dēmo s̄larib; obtrectandi loni: **E**id  
 opus est. ut ille quoq; v̄sūmōis trebie am̄p̄iant aut  
 tortutem: **E**id si aliq̄ illaz forte labatur: aut aliem loy  
 sub subens iudiciā. **E**uid m̄ltos enā fortes illerebra dē  
 pit: **E**z̄nī nō dederūt errori loni: et dederūt suspitioni  
**C**ur nō illa t̄pa quib; ab emā v̄anis lāōm i pendis:  
**C**ur nō xpm̄ reuistas: xpm̄ alloq̄ris: xpm̄ audias. **I**llū  
 alloq̄m cū oramus: illū audim; cū dīna legim; oratu  
 la. **E**uid nob; cū aliem̄s domib; **V**na ē domo q̄ oēs m̄  
 pit: illi potius ad nos vēiant q̄ nos iquirūt. **E**uid no  
 bis cū fabulis: **C**ōmīstēriū altarib; xpi: nō obsequiū  
 hoib; deferēdū i repim; **H**uiles dēz ēē mites. dēz  
 m̄suetos. **I**gues: p̄cietes: modū tenē m̄ oib; ut nullū  
 viciū esse i morib; ul tantus vultū qut sermo ā  
 nūiet. **D**e inuidia i se i p̄mēdā & i aliis p̄cei  
**A**ueatur inuidia: aut si p̄ueni mitigā. **I**z.

nō p̄t iobbeatur mala  
 in aīn gloriā ut nō  
 h̄et potest: ut m̄t  
 ḡuita i naturā v̄tutis  
 f̄r̄s ē naturā ac m̄t  
 q̄t: si ḡuita potest  
 p̄t̄s f̄r̄s aīn ab i  
 p̄t̄s p̄t̄s ne om̄  
 aīn h̄u v̄tū iudici  
 nō ē nō potest: q̄  
 dēclina p̄t̄s: et v̄tū  
 obf̄e naturā et p̄t̄s  
 et f̄r̄s iudici nō f̄r̄s  
 tū iudici ḡuita  
 f̄r̄s ip̄i iudici  
 nō m̄t̄s m̄t̄s dē  
 nō p̄t̄s m̄t̄s  
 nō dēclina p̄t̄s  
 tū: f̄r̄s ē loni  
 qut si se m̄t̄s iudici  
 lōt ad iudici: si nō  
 me lingua tua. **E**t  
 a p̄lo et lān h̄u nō  
 et p̄t̄s cū p̄t̄s illū  
 aīn si nō p̄t̄s f̄r̄s  
 iudici nō f̄r̄s  
 de n̄r̄s iudici: si  
 iudici h̄u ḡuita: qui  
 iudici: nō f̄r̄s  
 iudici nō f̄r̄s  
 iudici q̄ dēno nō  
 illū dēclina p̄t̄s  
 lōt ḡuita q̄ m̄t̄s

nō pōt prohibeatur mala em iller pmi indigno ē: que  
 ita aīm p̄turbat ut rōi nō r̄linquat locū. Prīmū ē igit̄  
 si fieri potest: ut mor tranquillitas usq̄ quodā affrione  
 p̄pōita i naturā vertatur. Dem qm ita plerūq̄ motus  
 f̄r̄us ē nature ac moribus: ut euelli atq̄ euitari nō  
 q̄at: si quidei potuerit rōe iprimatur. Aut si p̄us om̄i  
 patus fuerit aīmo ab idignone q̄ osilio: p̄spici uel  
 quidei potuerit ne occuparet: meditare quō motū  
 aīmi tui vims. inuidiā tēperes. **Resiste** ne si potes:  
 redē si nō potes: q̄ scriptū ē **Date** locū ne **iacob** f̄r̄i i  
 dignatū pie cessit: et rebeate id ē p̄ane iſtruit osilio.  
 abesse nialuit et p̄grinari. q̄ erit mē f̄r̄is idignone:  
 et tūc redire nī f̄r̄is mitigatū putnet: et ideo tātm ap̄  
 zēi iuenit grām. Quibz deinde obsequis. q̄tis muneibz  
 f̄r̄em ipm r̄onsiliatū sibi: ut ille p̄repte b̄ndictiois  
 nō mēmissi: mēmissi delate satisf̄ctionis. Ergo si p̄uene  
 rit et p̄occupauit mētē tuā inuidiā: et ascendit i te:  
 nō derelinquas locū tuū. **locus** hī? p̄aria ē: **locus** tu?  
 inuio: **sapīa** ē **locus** hī? **locus** hī? **sedano** idignone ē  
 Aut si te quātia iſpondētis mouerit: et p̄iſitas i pu  
 leit ad idignone: si nō potueris mitigare mētē. rep  
 me lingua tuā. **E**cce ei scriptū est **Co**hibe lingua tuā  
 a nīlo et labia tua ne loq̄tur doli. Deinde iquire p̄atē:  
 et p̄sequē eā p̄are illā. **f̄r̄i iacob** vidē? q̄ p̄mū **sedano**  
 aīm. si nō p̄ualueris f̄renos lingue i pone tue: deinde  
 r̄onsiliationis studiū nō p̄termittas. **h**ec oratioes s̄c̄i  
 de nris usurpata i suis posue libris. **S**ed ille sensu hu  
 ius hī ignam: qui p̄or dicit **V**temus ergo aut tēpere  
 inuidiā: ne sit eius aut i laudibz erceptio. a i viciis  
 exaggetatio. **N**ec mediorē est mitigare inuidiā: nō  
 iſerius q̄ oīno nō q̄moueri. **N**or nostrū ē: natūe illud  
**U**lle demq̄ q̄monones i pueris inorie s̄c̄: que plus ha  
 bent igne q̄ amantudinis. **E**t si cito pueri nūc se mouē?



qz omoti estis: et nō peribitis. Cui em sibi insatur  
qz nō motus est: desinit in se alteri cui at vlt in sua  
iustā pbat: plus iplamat et nō i culpa audit melior  
ē aut scdm salone qui inuidia oting? quā qz vrbē impit:  
qz in enā fortes deripit. Cuiē igitur debemus: ne in pht  
banones prius indamo. qz amos mōs inno oponat. Cui  
nat em mētē plerūqz aut in aut dolor: aut formido mor  
tis ex ipso prellit uti. Deo pūere pulchz ē cogitati  
one: qz voluēdo mētē excreat: ne ipentimis eritetur cō  
motioibz: p iugo quodā rōis et habemīs astruta mitesant.

**S**unt aut gemi motus. **De bytho mō loqdi Ca. 22.**

hor ē: cogitationū et appetitus. Alteri cogitationū  
alteri appetitus: nō osi sed disincti sed disparēs. Cogita  
nones verū erquire et qz emolere mūneis habet: appet  
tus ad aliqd agendū ipellit atqz eritit. Inqz nō gene  
nature sue: et cogitatioēs iniquillatē sedationis ifun  
dūt: et appetitus motū agendi eritit. Ita ergo i forma  
ti sumo: ut bonaz rōi subeat amū cogitatio: appetitus  
rōi obtēperet. Si vō ut illud deoz custodiam? am vō  
lūm ipendē: ne rationē excludat rei alim affrū. Sed  
ratio quid honestati quemat erāinet. Et qm ad ofuatio  
nē deozus spectat: dirimo ut inamo i dictis factis ve  
qui modus sit: prior aut ozo loqdi qz faciendi est. b

**C**erimo i duo diuiditur: i colloquiū familiare: et in  
tractatū discrepationē qz fidei atqz iustine. In vtroqz f  
uandū ne sit aliq pūrbano: sed inqz mīs et planū  
et bēuolentie plenus et gēie: sine vlla fmo diatū  
quicū absit pūmax et in familiari fmonē gēno: ques  
tiones em inqz eritit ianes qz utilitatis aliquid af  
ferre solet. Discrepatione sine in suauitatis sic amāitūdi  
ne sit: monito sine aspritate: hortatio sine offensione  
Et sicut in oī actu vite id mūē debemus: ne rationē ni  
mō amī motū excludat: sed teneam? osiliū locū. Ita  
enā in sermone formulā eam teneri quemat: ne aut

no. #

qic.

ua erit? aut odiū: aut cupiditatis mē. aut igna-  
uie aliqua expmāns idia. **E**it ergo sermo huius-  
de scripturis marie. **Q**uid em magis oportz nobis loqui?  
q̄ de gūfaciōe optia. adhortatione obseruationis. Dis-  
cipline custodia. **H**abeat impit et obseruatioez et fi-  
nis modū: sermo em tediosus nūc eritat. **E**ū vero i-  
deor: ut cū oīs q̄fabulatio habē soleat inueniēti gne.  
habeat neuū offensionis. **C**onstat q̄ de doctrina fidei.  
de magisterio otinētie. de discrepatione iusticie. adhor-  
tatione diligēcie: nō vnus semp. s̄ ut se dezerit lūo  
nob et accipiendus est: et p̄ut possum psequēdus.  
**N**aq̄ nimii pluriū neq̄ nōo interrūptū: ne uel fasti-  
dū delinquat ut desidia p̄ent atq̄ inania. **O**rano s̄  
pura. simplex. dilucida atq̄ māifesta: plena gūitibz  
et p̄cedis: nō affectata elegācia. s̄ nō itimissa gūia. **E**  
**M**ulta p̄terea de ratione **loca sūt p̄tius finoue**  
**duēdi tant p̄cepta seculares viri. que in Ca. 23.**  
nobis p̄tereūda arbitror: ut de iocūdi disciplina nā  
licet interdū honesta loca ac suauia sint. tamē ab ec-  
clesiasticis abhorrent v̄gula: qm̄ q̄ in scripturis nō ip-  
m̄ ea q̄admodū vsurpāe possū. **C**auēdū etiā i fa-  
bulis: ne iflectant gūitū seuioris p̄p̄iti. **H**e vobis  
qui ridetis: q̄ flebitis aut dñs. **E**t nob ridendi matēi  
ann iquūm: ut hic ridentes. illi fleam. **N**ō solū p̄-  
fisos s̄ oēs etiā iocōs determinādos arbitror: nisi forte  
plenu suauitatis et gne finone esse nō idēonū est.  
**N**ā de voce quid loquar: quā simplice et purā esse sa-  
tis arbitror. **S**anora atq̄ esse: natū est non idustrie.  
**E**it sane distincta p̄nūnationis modo et plena iun-  
vilitis: ut agreste et s̄brustū fugiat sonū: nō ut  
rictū affectet scemai. sed mistici seruet. **De tribus**  
**O** et ratione duēdi satis **q̄ in actū vita s̄ nūna**  
duti puto: nūc de actione vite quid ḡstuat. **24**

cosidem? Cui aut in hoc genere spectanda terminus: v  
 nū ut rōi appetitus nō fluctetur. hoc em solū mō pos  
 sūt officia nostrū illi decore quere. Si em appetitus rōi  
 obediat: facile id qd decet i oibus officiis obseruari pōt  
 Deinde ne maiori studio qd res ipā est qd suscipit ut mīore  
 aut pūa magno abitu suscepisse aut magnā i seiore  
 restituisse videam. Tertiū de moderatioe studiorū opm q  
 mōz: de ordine qd i rōi. et de oportunitate tpm: nō dissi  
 milādū puto. Et pīmū qd si fidemētū ē oīm: ut appeti  
 tus rōi pareat: secūdū et tūc idē est. hoc ē in vtrōq; mo  
 deratio. Vnde em apud nos species libealis: q pulchritudo  
 habetur: dignitatis ostēplano. **S**equitur de ordine i rōi.  
 et de oportunitate tpm: ac p hoc tā p que uideamus vtrū  
 i aliquo sūoz osūmāta possim dōre. Pīmū ipē p abza  
 ham q ad magistratū futūe successione i formaty et in  
 struitus. ē iussu erire de tūa sua et de cognatioe sua. et  
 de domo pūa sui: nōne multiplicante necessitudis pstric  
 tus affā. tamē appetitū rōi obedire pbiut: Cūc enā hie  
 sue cognatiois. domo qd pūe gna nō celaret. Et hūc  
 ergo mulcebat suoz suauitās: sed i perij celestis et re  
 muneatiois etne osideatio mouebat āplius. Nōne oside  
 rabat vroz inbenille ad labores. teneri ad iūiis. dero  
 re ad iūentia: solennia sine sumo nō posse duci pūlo:  
 Et tā subire oia qd grauiāe osulauis iudicauit. Deinde:  
 cū descendet in egiptū. monuit ut dicit se torore esse nō  
 vroz ipō adūte qd appetitus timebat vroz pudorū:  
 tēbat pūe saluti: suspectus habebat egiptoz libidies:  
 et in pūeualuit apd cū in erequēte deuotionis. Considerat  
 em qd dei fauore ubiq; tutū esse possi: offenso at dno enā  
 domi nō possi illesus manē. Vnde igitur appetitū rāio: et  
 obediētem sibi pstrit. Cūto nepote nō pteritis neq; tot  
 i gū turbatus pūis: bellū repetit victoria potitus: pte  
 pte tūi ipē fuit auctor i rūsau. pūmīsto qd filio sibi:

nūc osidearet emortui corporis sui vires depositas. stelli-  
tate quibus et suprema senectute: enā tunc usū nativē:  
deo credidit adūte quere oīa. **A**ppetitū nō defuit si re-  
pressus ē: animo cōlis gerēdis. q̄ nec magna p̄ uilibz n̄  
mīora p̄ magnis dūcet. **M**oderatio p̄ negotiis eāt ordo  
rez: oportunitas tpm. mēsurā vbor. **F**ide p̄mo: iustitia  
p̄pū: i bello strenuū: i victoria nō auarū: domi hōp-  
talis: vixi sedulus. **S**cā q̄ eius nepotē iacob delecta-  
bat domi securū regē: si nūc voluit p̄grinai. ut dūet  
fene mūdū locū. **V**ixit appetitū salubritas osilij: exul  
domo. p̄fugus a p̄ntibz: ubiq̄ in quēmētē mēsurā nego-  
tiis tenuit. et t̄pibus oportunitate i seruauit. **A**cepto do-  
mi p̄ntibz: ut alter maiūitate p̄uocatis obseq̄ bndicōz  
daret: alter amōe p̄o p̄pender. **F**ino q̄ iudino p̄latū  
cū cibū firi redendū p̄uiciss. **D**elambatur vtiq̄ alimēto  
firi natū: si firi p̄ictur cessit p̄cto. **P**astor dñō gregis  
fidus. **S**orero gener. redulus: i labōe i p̄ger. i quīuo  
p̄m: i satisfactōe p̄u. i iūmūcānōe laus. **D**eū  
firi firiā mitigauit mūdū: ut cui vebatur iūmūcā-  
nō. adipiscitur grā. **Q**uid de ioseph loquar. **E**t utiq̄ h-  
bebat cupiditātē libitatis: et suscepit seruiciū necessitate  
cū subditus in fuitute. q̄ osimō i v̄tute: q̄ benigno  
i mūt. **S**apies i m̄p̄tatione: i p̄tate moderatō. i uber-  
tate quidus: i fame iustus ordmē laudis v̄bo adiūges.  
et oportunitate t̄pibus: cātate p̄lis offitij sui moderatōe  
dispensat. **J**ob quoz iusto sedis atz adūlis i v̄o ir̄p̄hensi-  
bilis: p̄mēs. deo gr̄us atz accepto p̄latū: v̄ralatur  
coloibus p̄ se osolabatur. **D**auid enā fortis i bello. pa-  
ciens i adūlis: in iherl̄m p̄m̄f̄m i victoria m̄asucto: in  
p̄ao tolens. i senectute quidus: i v̄m modō v̄tē t̄pm. p̄  
singulām sonos seruauit emtū: ut in v̄de nō m̄no  
v̄uēdi gr̄e q̄ cācēdi suauitate p̄dūlis. i mortale deo  
ostat sui fuisse meriti m̄lētā. **E**d istis v̄tē v̄tū

principaliū officiū defuit. Quatuor pmo loco constituerunt  
 prudentia: que in veri investigatione vsatur: et sciēne  
 plenioris spūdit cupiditate. Sed iustitia: que suū cuius  
 tribuit. alienū nō vendit: utilitatē priuā negligit.  
 ut totē castitatē custodiat. Tercio fortitudinē: q̄ et in  
 rebus bellis certet animi magnitudinē et tōno eminet:  
 corpus q̄ p̄stat vībus. Cetero temperantiā: q̄ modū ordinē  
 q̄ seruat om̄: q̄ uel agēdū ul̄ dicēdū arbitrium.

**H**ec fortitudo a quibus dicitur **quatuor principales in prius non**  
 pmo loco poni oportuisse: qm̄ ab his **mediocriter se cōsu-**  
 quat virtutibus nascitur officiū grā. Et hoc **mate**  
 atis est ut pmo officiū definitur: postea i cetera grā  
 diuidatur. **Uos** at autē fugimus. ex maiorū pōmō: q̄  
 neq̄ obscuritate affertur ad intelligēdū. neq̄ ad tractandū  
 versutas. Est igitur vna maior nobis discipline spectz  
 nō calliditatis cōmētariū: inuitadi reuerētia nō dispu  
 tandi astutia. Fuit igitur in scō abrahā pmo loco priu  
 tētia: de quo dicit scriptura. Credidit abrahā deo et repu  
 tatū est ei ad iustitiā. Nemo em̄ prudens: q̄ nescit deū  
 deiq̄ insipiens dicit nō est deus: nā sapiēs nō dicit. Cuiō  
 ei sapiēs q̄ nō requirit auctore suū: qui dicit lapidi p̄  
 me es tu. qui dicit dybolo ut manicheus auctor me es  
 tu. Cuiō sapiēs qui ut arriano mault ipsū auctore ha  
 be atq̄ regere: q̄ verū atq̄ p̄fctū. Cuiō sapiēs q̄ ut  
 marcion atq̄ eunomius: q̄ mault deū malū q̄ bonū hīe.  
 Cuiō sapiēs: qui deū suū nō timet: timor em̄ sapie ti  
 mor dñi. Et alibi habes Sapiētes nō declinat de ore  
 dñi: s̄ trahunt i cōfessionibz suis. Simil q̄ dicit scriptura.  
 reputatū est ei ad iustitiā: alieq̄ virtutis ei grā tenuit  
 p̄mū igitur mī definitur prudentia i veri cōsistē cog  
 nitōe. Cuius em̄ aliorū an abrahā dñs saloez. Deū iusti  
 tiā expetite ad sonetute grāis hūani. Deiq̄ dñs ait dis  
 p̄sit cedit paupibz: iustit e manz i scdm scdm iustit mī

setur: iustus comodatus. Sapiens et iusto totus mundus  
diuinari est. Iustus oia pro suis habet. Sui pro rebus  
Iustus seipsum priusquam alios amittat. Ille enim iustus qui  
nec sibi patitur: et occultum suum late non patitur. **U**bi  
habet abraham suscepit in senectute filium per promissionem:  
spoliandi domino negandum ad sacrificium quibus vniuersi non  
putauit. Adite hic quatuor virtutes in vno facto. Fuit sa-  
pie deo credere: nec filii gratia auferre auctoris precepto.  
Fuit iusticie acceptum idem. Fuit fortitudinis appetitum in  
tione cohibere. Ducebat hostiam pro: interrogabat filius:  
reprobatur: affectu penam si non vincebatur. Repetebat  
filius appellationem penam: impugnebat penam viscera si  
non minuebat deuotionem. Accedit et quoniam vultu tem-  
perantia tenebat iustus: et pietatis modum et cuncta  
bonis ordine. Denique cum sacrificio necessaria venit.  
Cum igne adoleat. Cum filium ligat. Cum gladium educat: huius  
imolandi ordine meruit ut filium reseruaret. **Q**uid  
sapiens. Sicut iacob. qui deum vidit. Sane ad faciem et be-  
dictionem meruit: quid iustus? qui ea que acceperat oblatis  
muneribus cum fratre diuisit. **Q**uid formosus? qui cum deo luc-  
tatus est. **Q**uid modestus? eo quod modestiam ita et locis et  
temporibus deferrebat ut filie diuina mallet pretere-  
gustio quam vindicta: eo quod inter alienos positus amori  
potius consulendum quam odia colligenda censebat. **N**ec qui  
sapiens: qui tantum fabricauit archam. **E**t iustus qui ad se-  
mper omnem reseruatum. Solus ex omnibus et preste gratioris  
superstes est factus: et auctor future: mundo potius et vni-  
uersis magis quam sibi natus. **Q**uia fortis: ut diluuium  
vicerit. **E**t temperans ut diluuium tolleauerit: qui intro-  
erit. **Q**uia moderans deget: qui conuiuium qui colubam di-  
mittet. qui rapet inuententes. qui creandi oportunitate  
**I**ncipit et agnoscat. **E**t falsa pro veris usurpa-  
tionibus trahunt in veri investigatione reuerentia. 26<sup>m</sup>

tenedū ē. deorū ut sumo studio inquiramus qd verū  
 sit: nō falsa p veris dicē: nō obscuris vā involuere:  
 nō superfluis vel impletis atq; abiguis occupāc amē. **Q**uod tū  
 in interor: q; veneari lignū qd npi faciūt. **Q**uod tū  
 obscurū q; de astronomia: geometria tractat qd plūc.  
 et pfudi aeris spacia metiri. reliū q; et mare numeris  
 includē causas salubris erroris qre. **A**n nō ille emendat  
 ni oī sapiā egiptior moyses pbavit qm. **E**t illa sapi  
 enā detinentū: stulticia iudicavit: auersa q; ab ea  
 itmo deū qsiuit affai. **R**ecog vidit itrogavit audiuit  
 loquētē. **E**tis magis sapiēs q; ille quē donuit deus: q;  
 oē egiptior sapiā oēs q; annū potētiā opib; sui vtu  
 te variavit. **N**ō h; irogavit pro cognitib; habebat: hīs  
 q; temē assenniebatur. **Q**ue duo i hoc marie naturali atq;  
 honesto loco vitandū dicunt: qui sibi nec cōtra naturā  
 esse nec turpe iudicāt sibi adorāc. i a simulachris auri  
 lūi petē que nihil sentiāt. **E**to igitur excellior vtu ē  
 sapiā: tūto magis emendū arbitror ut assequā eā possim.  
**U**aq; ne qd cōtra naturā ne qd turpe a idetoz sentiamus.  
 duo her id est tēpus i diligēciā ad osidationē ēz exai  
 nadi grā a ferre debemus. **N**ihil ē em magis quo hō re  
 teris manib; pfit. q; q; totis est pūcep. **C**ausas verū  
 requirit generis sui auctore inestigandū putat. i au  
 pte vite nens q; mē pūc sit: qui nudū hūc suo tu  
 tu regat. **A**n sciamus idē esse idēdū mōz actū. **N**ihil  
 em ē qd mē pūc ad vitā honestā: q; ut credam  
 eā iudicē futurū: quē et omnia nō fallant. et mēdā  
 offendant: et honestā delectent. **O**ib; igit; hōib; iest  
 pūc naturā hūmā verū inestigāc: q; nos ad studiū  
 cognitiōis i fac trahit. i quietē i fidit cupiditatē.  
 i quo extelle vniuersis pulchz uidetur. **E**t pauca est  
 assequi q; volūcō cogitationēs. osilia exainācō: nō me  
 dione i pendit laborē ut ad illud bte honeste viuedū

puerire possint: atq; opib; qppinquare. **N**o em q; dixerit  
in iqt dñe dñe strabit i rignu relox: p q; fecerit ea q;  
duo **N**ia studia sine sine factis: hant scio an ena in  
uoluat magis **Quatuor vtutes ab iure separari neq;**

**P**rimo igitur officij fons prudentia est **ant. 21.**  
Quid em ta plenu officij q; deferre auctori sui  
dñi at; reuerencia? Qui tunc fons et i vtutes diuat  
reterat **N**eq; em pt iustitia sine prude? ee: ai exua  
re quid iustu qd ne iustu sit. no mediocrib; prudentie  
e: sumo i vtroq; error. Qui em iustu iudicat iustu. i  
iustu at iustu: erectabilis e apud deu. **U**tq; habu  
rant iusticie ipudeti? Salo aut **N**eq; itez prudentia  
sine iust? e **P**ietas em in deu: iutu itellat est et  
adutimo q; ab huius scti tñslati magis q; iuctu sapi  
entib;: q; pietas fundmetu est vtutu omi **I**usticie  
aut pietas est pma i deu: scia in pñaz. tua i pntes  
**I**te et in oeb; que et ipa fm nature est magister iu.  
**S**iquide abieute etate ubi pñu sensus i fidi cepit.  
vita amam? tñp dei muno? pñaz. pntes q; diligit?  
deu eales qbus tota aiupmo **H**ic mitas nascit que  
alios sibi pfert: no qrens q sua pñ: in qbus e pñia  
patib; iusticie **O**ib; q; auantib; inasit pmo salu  
te tuei. tuic q; noent. expete q; pñit: ut pastu. ut  
latibula. quibo a pñib; pñib; sole defendit: qd e  
prudente **E**utredit q; ut omi gñia aiamau cōgregabi  
lia natia sunt **P**mo gñis sui ac foune ofortib;: ai  
ena reterat ut boues armētis iudemo equos gregib;  
et marie pares parib; delant: tenuos q; tenuis et p  
pleruq; hoibus adiungi **T**am de pñeadi studio et fo  
hole ul' ena generatū amore quid loquar? i quo e  
iusticie forma pñia? **L**iquet igitur et has et reli  
quas cognitias sibi vtutes esse **S**iquide et fortitu

to q̄ uel in bello tuctur a barbaris patria. ul' domi  
 defendit iſſimnos: aut a latronibz ſonos. plena iuſti  
 tie ſit. et ſic quo oſilio defendat atq; adiunet. Cap  
 tie etiā ipm ⁊ loroz oportunitates: prudentie ac moder  
 tie ſit. Et ipſa ipm ſine prudentia modū ſuū nō po  
 ſit: oportunitate noſcē ⁊ ſm meſura idē ſit iuſtie:  
 et i oibz iſtis magnitudinibz iuſtia ſit. et q̄dam fortitu  
 do mētis plenitudo et corpis: ut quid qd' velit implere  
 poſſit. *p. qd' phi dicūt: 3<sup>m</sup> iuſtie mūn<sup>9</sup> ap<sup>9</sup> nos ex  
 uſtia igitur clud. 3<sup>m</sup> vō a mīs mutuatū. 28.*

**I**ad ſocietate generis huāni et ad ciuitate refer  
 tur. Societas em̄ ratio diuidit<sup>r</sup> i duas ptes: iuſti  
 a et beneficētia: quā eādē benignitate et liberalita  
 te vocant. Iuſtia in exteſſior videtur: liberalitas igno  
 r. Illa reſuſa tenz iſta boſitate. Et p̄mū ipm qd' putat p̄m  
 iuſtie mūn<sup>9</sup>. apud nos excludi. Dicūt em̄ illi eā p̄mā  
 eē iuſtie forma: ut nēim qd' noſcat niſi laeſſim iu  
 ſia: qd' euāgelij auctoritate variat. Vlt em̄ ſap̄tia ut ſt  
 i nob ſpūs filij hoīs: q' uenit oſerre grā nō inferre iu  
 ria. Dein forma iuſtie p̄uenerit: ut qd' cōia id ē publi  
 ca pro publicis habeat. p̄uata pro ſuis. Ne hor qd' ſed  
 natura natura ei oīa oibz i om̄ie proſudit. Sic em̄  
 deus generū iuſſit oīa: ut paſtus oibz cōis eſſi: et t̄ra  
 ergo foret oīm qdā cōis poſſe. Natura igit<sup>r</sup> ius tōe ge  
 nerūit: uſurpacio ius ſerit p̄uatu. Quo i loco aiunt  
 platuſſe ſtoins. q' in t̄ris gignatur oīa ad uſus hoīz ne  
 am: hoīes aut hoīm cauſa eē gignatos: ut ipi niſ ſe aliq  
 alijs p̄deſſe poſſint. Vnde h' niſi de ſap̄tibus mīs dūcū  
 aſſuſerūt. Sap̄toſes em̄ ſap̄ſit. q' dixit deus: faciamus  
 hoīes ad imaginē m̄ā ⁊ ſcōm ſilitudine: et habeat po  
 teſtate piſcū maris ⁊ volatiliū celi ⁊ pecorū et oīm repe  
 cū ſup̄ t̄rram. Et dū ait oīa ſubieci ſub pedibz eī: oues  
 et boues vniuſas iſſi et pecorā cūpi: voluēs celi et piſ

res maris Ergo oia scienda esse hoi de mris didicerit:  
et ideo tenent pp<sup>o</sup> hoi: ee gnatu hoi: quos hoi causa  
gnatu ee m libus mori i pimo: dicte dno no est bonu  
ee hoi: solu: furiatio ei adiutoru sile sibi ad adiune  
tu ergo mulier da est viro q gnatet: ut ho homin adiune  
to foret Demqz amq mulier formaret dictu e de adu: non  
e iuctus adiutor filis illi adiunctu em ho nisi de hoi  
hie no poteat Ex oibus utitur aialibz nullu aut sile: et ut  
absolute dicimz. nullu adiutor hoi iuctus e muliebus  
ergo ferus adiutor erpmbatur Ergo fm dei voluntate ul  
nature copula iure nob esse auxilio debe<sup>o</sup> Certae officis  
uelut i medio oes vilitates pone: et ut vbo scriptur utu  
adiunctu ferre alteri alteri vel studio ul officio ul pecunia  
ul opibus ul quolibz mo. ut iter nob sonetatis augeatur  
gna: ne quisq ab officio ul pculi fove iure? si oia sua  
dunt ul aduersa uel ppera Deiqz suis mores p plo  
pria bella suscipe gna no formidauit: nec regis poten  
tissimi trepidauit arma n<sup>o</sup> barbare inuicibus erpauit  
ferocia: si abiecit salute sua. ut pbebi libtate redderet  
magis itaq iusticie splendor. q alijs potius nata q sibi:  
cortate et sonetate miz adiuuat. excellente tenet. ut suo  
iudicio oia scienda habent. ope alijs ferit. pecuniaz ofert  
officia no abnuat: pcula suscipiat aliena Eius no cu  
peret hanc vtutis aie ferre: nisi pma auaricia ifirmac  
ret atq iflectet tate vtutis vigore: Item du auge ope  
aggente pecunias. omipae fms possessionibz cupimo:  
pstat diuinit. iusticie forma erumio: bnficena coem a  
mismo Quo em pt iustia ee? q iudet eripe alteri qd sibi  
qrit? potencie q cupidinis. forma iusticie vilem effeiat.  
Quo em pt p alijs ifuere? q alios sibi sbre conatur: Et  
firmo adusub potete ope ferre: qui ne gnuu libtati  
affertat potentia **Quistia i fides sit hostibz et hibe**

**Q**uata at iusticia sit et hoc itelligi **Ca<sup>o</sup> 29**  
pt: q nec long nec psonis n<sup>o</sup> pils eripit. q ena hos

libus iusticia: ut  
des plu aduersus  
cites em vtr chop  
aut sapioe gna  
hostibz: mfo  
ferur vno: ut de  
pemie ferur e  
munda effu  
pelle puehu  
tuerit plebe p  
posse offia m  
mure dno  
gredere vde m  
queste dno: na  
lona tua pone  
finitu: om  
fpenfent Demq  
deferre si ergo  
i pnt feruati est  
ei compedi veni  
mfer ter fne  
liff: argumetudo  
m hoi feruati  
dnt pbi: soli tme  
regime pbi ut ap  
nap hui pbi mon  
hio Quia defen  
m fne Quo p  
et dnt tot ad hoi  
mpe gestebant: et  
gnt ora m bello f  
m ee posse si uole  
bretes appellatoc  
pos em angio

libus r'seruat: ut si o'stitutū sit nō hoste aut lorū aut  
 dies plū aduersus iusticiā putē aut loco p'ueat aut tpe  
 infest em vtz aliquis pugna aliq' o'flicu gūi imp'itū  
 aut sup'iore g'ia uel a quo eueat. **Q**uandē vehemenoribz  
 hostibz: infidibz et h'ibz qui a'plius leserint vehemenor re  
 fertur v'no: ut de madianitibz q' p' m'heres suas p'leo sp  
 pennē ferent et plebe iudeoz. **V**n et dei i' p'lin pat'ri  
 m'ndia effusa ē: et ideo f'm ē ut n'lin moyses v'ctor su  
 p'esse pat'etur. **S**abaonitibz at q' fraude m'gis q' bello tēp  
 trauerit plebe p'm: nō expugnaret ihesus s' adu'ionibz  
 iposite aff'et i' i'ha. **S**iros v'co helze' quos obside'tes i  
 ciuitate idureat: momētanēa ciuitate p'au'los: nō q' m'  
 g'rederētur: vidē nō possent: volenti igit' i'st' p'ate nō ac  
 quiescēt dicens: nō p'au'nes quos nō cap'itasti gladio et  
 lancea tua. **P**one eis panē: aquā et māduet' et bibat: ut  
 i'mittantur: et eant ad d'm suū: ut h'uitate p'uocati g'ia  
 i'pensarent. **D**emq' postea i' f'm i'st' p'itate syrie venire  
 testentur. **S**i ergo enā m' bello iusticia ualeat: q'to mag'  
 i' pace seruata est. **E**t h'at g'ia p'phā h'ibz dēu'it: qui ad  
 eū cōspiciendū uenerūt. **S**it em legitimo: q' m' obsidioē  
 m'iscat rex syrie ciuitati suū: cognito q' helze' eēt q' cōsi  
 liis et argumētis: aus obuiat o'ibz. **E**uē uidēs ei  
 citū h'ien seruū p'phē: de salutis p'iculo t'p'it'ie cepit. **S**u  
 dixit p'phā: **T**oli timē q'm plures nob'is s't q' n' illis. **E**t  
 rogante p'phā ut ap'ient' oculi seruo suo ap' h' s't: et uidit  
 itaq' h'ien totū montē equis i'plectū et auribus i' ciuitate he  
 lizei. **E**uē descendētibz aut p'phā p'au'iat d'ns ciuitate ex  
 ant' syrie. **E**uē i'pet'nto: ad syros dixit venite post me:  
 et dūm uos ad hoies quē q'ntis. **E**t uiderūt helze' quē  
 coripe gestiebant: et uidentes tene nō poterāt liquet  
 igitur enā m' bello fide et iusticia seruare oportere: nec p'  
 zecū eē posse si uole' fides. **D**emq' enā adu'sarios mol  
 li veteres appellatōē no'abant: ut p'grinos uocarent.  
**H**ostes enim aliquo m'tu p'grini dicebātur: q' eque enā

ipm de nris assumptu dicit possu. Aduersarios em suos  
hebrei allophilos: hor est alienigenas latino appellabat  
votabulo. Deniq in libro ignoz p<sup>o</sup> sic legimus Et fin  
e in diebus illis: conuenit alienigene i pugna ad isrl  
fidemmetu ergo iusticie est fides iustoz em cordi me  
ditatur fide Et q se iustus amittat: iusticia sup fide col  
locat. Na tunc iusticia eius apparet: si vera pateatur. De  
niq: dñs p ysaiā. Ene iqt mitto lapide in fidemmetu  
tron: id est xpm i fidemmetu etne fides em om xpūs  
etlesia at qdam forma iusticie ē: comune ius om i cō  
ceat. i cōe opatur i cōe teptatur. Deiq q seipm sibi ab  
negat: ipe iusto ipe digno ē xpo. Deo i paulo fidemne  
tu posuit xpm: ut sup eū opa iusticie locutemo: qz fi  
des fidemmetu ē. In opibus aut aut in ius iustis: aut

**S** bonis iusticia est. **De beneficētia Caplm. 30.**  
Ed iā de beneficētia loquam: que diuidit enā  
ipā in beniuolentiā i liberalitē. Et hūc em dua  
bus ostat beneficētia: ut sit pfm. Nō em satis ē bene  
velle f etia bnficē: nec satis est iter bnficē. nisi id ex  
bono fonte: hor est ex bona voluntate pfm. Philatē  
em datore diligit deus. Nam si iusto fmas qf meret  
ē. Vñ apls gñaliter. Si volens hor ago mercedē habeo:  
si iustus: dispesano iqt in credita ē. In euāgē q multas  
disaplinas accepimus iuste liberalitatis. Pulchz ē igitur  
bñ uelle: et eo largiri ofilio ut pñs nō ut nocas. Na si  
luxuriosos ad luxurie effusione adulteros ad mercedē adul  
teri largiendū putes: nō ē bnficētia ista ubi nulla ē  
beniuolentiā. Officē em istud ē nō pdesse alteri. si largi  
aris ei qui cōspuet aduersus patrā: qui cōgredietur aripi  
at tuo supm pñtos: qui ipugnet etlesia. Nō ē her pba  
bilis liberalitas. si adiuues eū q aduersus viduā i pupil  
los qñi derelicti iurgio: aut i a quo possessiones eoz em  
pere conatur. Nō pbatu largitus: si ad alteri largitur

alteri qđ extorqat. Si iuste qđat i iuste dispesandū pu-  
 tet: nisi forte ut ille zachens reddens pñs et quadruplū  
 quē fraudulenti: et gentilitatis vna fidei studio et cre-  
 dentis opatione cōpenses. **Fidūmētū** igitur habeat libe-  
 ralis tua. **Hor** pñū qđat: ut nū fide oferas fraude  
 nō fanas oblati: ne diuis te plus oferre. et minus ofe-  
 ras. **Quid** em opus ē dīcē: finis pñmisi est? **An** tua po-  
 testate ē: largiri qđ velis. **Finis** fidūmētū soluit: et  
 opus corrūit. **Quāquid** petrus in indignatione efferbuit:  
 ut anania extingui vellet et vroz eius. **Et** exemplo e-  
 orū noluit pñe ceteros. **Iter** illa pñctū ē libealitis: si  
 iactantie causa qđ misericordie largiatis. **Affectu** tu? no-  
 mie ipomit opī tuo: quō a te pñsatur sic estriatur. **Vi-**  
 zes qđ morale iudicē habeas. **Te** ofulit: quō opus sus-  
 cipiat tuū: mētem tuā pñs itrogat. **Nesciat** igit simit  
 tua: quid faciat dextera tua. **Non** de corpe loqitur: sed  
 etiā vñmīs tu? **Fi** tu? quid facias nesciat: ne dū si me-  
 redē qđ iactantie. illis imūncationis fructū amittas.  
**Pñs** est aut libealitas ubi silentio qđ totū opus suū  
 et necessitatibz singlōz omūte subuenit: quē laudat os  
 paupis: et nō labia sua. **Dein** pñs libealitas fide causa  
 loco tpe omēditur: ut pñū opus ita domesticus fidei  
**Finis** culpa si sciente te fidelis egreat. si scias eū sine o-  
 supitū fame tollerē. erupnā pñti? qui pñctim egere  
 erubescat si i causa cenderit aut amptitatis suoz a calūp-  
 nie et nō adiuvet. si sit in curē et pñs: suppliis pñti  
 debiti qđ iusto extiruetur. **Et** si oibz debetur mi-  
 seicordia: in iusto aplius. **Si** tpe afflictionis sue nihil  
 ate ipetierit: si tpe pñali quo impitū ad mortē plus ap-  
 te penūa tua valet qđ vñta moitū. **De** quo iob pulchre  
 dixit. **Condicio** pñti in me veniat. **Pñonaz** qđem de ac-  
 ceptoz nō ē qđ nouit oīa: nos at oibz debemo misecor-  
 diam. **Et** qđ pleriqz fraude eā qđat et affingit erupnā:  
 ideo ubi causa manifestatur pñona cognosatur. **te** pñs

viget: largius se debz pferre misericordia qd em a  
natus deus est: ut plurimū qrit. **B**eatus quide q  
dimittit oia r seqtur eū: s et ille beatus ē q qd bz  
ex affectu facit. **D**eniqz duo em vidue illi diuiti p  
tulit muneibz: q totū illa qd habuit otulerit. illi at  
ex habundantia ptem exigua otulerit. **A**ffus aut  
diuite collatione aut pauper facit: et priu rbo ipo  
nit. **C**eterz dñs nō vlt effundi opes s dispensat. nisi  
forte q helzeus boues suos occidit r pauper pauit  
ex eo qd habuit: ut nulla tenetur tūm domestica.  
s rlictis oibz in disciplina se pphetia daret. **E**st  
etiā illa pbanda liberalitas: ut prius scimis tui  
nō despicias. si egere cognoscas. **N**eli ē em ut ipe  
sbuenias tuis quibz pudor ē ab alijs supbi deponere.  
a aliam postulare rbsidui nriti: nō tū ut illi diuoes  
fieri eo velint. qd tu potes oferre in opibz. **C**ausa ei  
pstat nō grā. **N**ec em ptea te dñs dimisti ut tuos  
diuites facias: s ut uitam f ppetua fructu boi opis  
acqns: et prio miscationis pna vdimas tui. **P**utāt  
se parū posse. priu tuū qrit. vite tue fructū adi  
me cotendūt: et amittat q em diuite nō feceris: nī  
te ille velit etne uite fraudare inced. **C**onsiliū pmp  
sim: auctoritate petimus. **P**rimū neine debz pūde  
si ex diuite paup fiat dñ largitur paup: q pau  
p xpūs facty ē nī est diues: ut oēs iopia sua dūa  
ret. **D**edit iūgulā quā seqmur: ut bō ratio sit exia  
niti primoni. si quis paupm fame ipulit. iopia  
sbleuauit. **V**n r osiliū in hoc d: aptis dicit. **H**o ei vti  
le ē uob. ut xpm imitemi. **C**onsiliū bonis datur: ac  
reproo erimutes rohetet. **D**eniqz q bonis dicit: qz  
nō tū facit s et uelle repistis ab ano pteito. **P**erfrō  
rū vtiūq nō pars ē. **Q**uap doret r liberalitate sine

benivolentia r benivolentia sine  
bono pmi bonitatis dicit  
et qd modū pmi ē in uob  
boni et eo qd habetis. **E**t  
qd hō accipit ē: nō sibi d  
tū ē uobis aut agnoscit: s  
bonitatis ad illor iopia: ut  
hō iopia: ut facit agnoscit  
bonitatis et q modū nō mō  
bonitatis et libalitate: n  
qz pmi dñs modū: q i  
pmi agnoscit in fmi  
bonitatis agnoscit agnoscit  
bonitatis sed pmi nō boni  
pmi videtur et pmi q h  
dicit de fmi pmi  
dicit iopia et illor bonitatis  
dicit ut pmi bonitatis  
dicit alendi iopia et illor  
dicit iopia mēti spm  
pmi pmi: q mēti  
pmi bene bonitatis  
dicit pmi: qm et q pmi  
dicit iopia et qm in fmi  
dicit et q amittit. **P**er f  
dicit et q iopia boni  
dicit bonitatis: q pmi  
dicit et q iopia nō m  
pmi dicit ergo: ille p  
dicit et si pmi: habet  
dicit sed alleuit mēte  
dicit et qm est em qd ar  
dicit nemo magis ē m

beuolentia et beuolentia sine liberalitate non esse p[ro]f[er]re  
 v[er]o ad p[ro]f[er]re hortatur d[omi]n[u]s. **S**unt ergo et facit ostendit  
 ut quodmodum p[ro]p[ri]a est in vobis voluntas facienda: ita sit et  
 p[ro]ficiendi ex eo quod habetis. Si enim voluntas p[ro]p[ri]a est s[e]c[un]d[u]m  
 id quod h[ab]et acceptu[m] est: non s[e]d: id quod non h[ab]et non enim ut aliis re  
 fectio est volu[n]t[ati] aut angustia: sed ex equitate in hoc t[em]p[or]e v[er]a  
 habundantia ad illo[rum] iopia[m]: ut et illo[rum] habundantia sit ad ves  
 t[ra] iopia[m]: ut fiat equitas sicut scriptu[m] est: qui multu[m] non ha  
 buerunt: et q[uod] modicu[m] non minoraui. Aditum[us] quodmodu[m] et  
 beuolentia et liberalitate et modu[m] co[m]prehendit: et fructu  
 amp[li] p[er]sonas. Ideo modu[m]: q[uod] ip[s]e fectis dabit os illi. Non enim pa  
 n[is] aut angustia nisi imp[er]f[ec]tu[m]. Et si quis em[er]g[er]e nolet g[ra]t[ia]  
 i[n] sacerdotio a quo constitutus aut misterio non totu[m] quod habet  
 offerat: sed opetur in honestate q[ua]ntu[m] officio sat est: non in  
 ip[s]ius videtur. Et puto q[uod] h[ec] angustia non aum[us] s[ed] rei familia  
 re dixerit de p[er]sonis puto d[omi]n[u]m: ut v[er]a habundantia sit ad  
 illo[rum] iopia[m]: et illo[rum] habundantia ad v[er]am iopia[m]: et illo[rum]  
 id est ut p[ro]p[ri]a habundantia sit bone opationis ad illo[rum] suble  
 uac[i]o[n]e[m] alendi iopia[m]: et illo[rum] habundantia sp[irit]ualis adiuuet  
 i[n] plebe iopia[m] me[n]t[is] sp[irit]ualis: et offerat ei g[ra]t[ia]m. V[er]o ex  
 optimu[m] posuit: q[uod] multu[m] non habuerunt: et q[uod] modicu[m] non  
 minuit. Bene hortatur ad officiu[m] misericordie o[mn]es ho[m]i[n]es  
 istud ex[em]plu[m]: q[uod] et q[uod] pluriu[m] auri posside[n]t non habuerunt.  
 q[uia] nihil est q[ua]ntu[m] in solo est: et q[uod] erigui h[ab]et non minuet. q[uia]  
 nihil est q[uod] amittit. Res sine dispendio est q[uod] t[ot]o dispendiu[m] est  
 est etia[m] sic utellus bonus et pluriu[m] h[ab]et: et si non donat  
 non habuerunt: q[uod] q[ua]ntu[m] accipit: eget t[em]p[or]e q[uod] plus occupat  
 et q[uod] erigui h[ab]et non minuet: q[uod] non multu[m] est q[uod] paupes  
 pascat. Sicut ergo: ille paup[er] q[uod] confert sp[irit]ualia p[er] pecu  
 nias: et si pluriu[m] habent g[ra]t[ia]m non habuerunt. Non enim onerant  
 g[ra]t[ia]m: sed alleviunt me[n]te[m]. Et etia[m] sic p[ro]t[est] intelligi: q[uod] habundans  
 o[mn]i ho[m]i[n]e est em[er]g[er]e q[uod] accepit: et si t[ame]n multu[m] est: Robores  
 quo nemo maior est mulier: inferior t[ame]n erat eo q[uod] minor

ē in igno relorū p̄t et sic itelligi v̄o habūant dei gr̄m  
corpuliter: q̄ spiritualis ē. Cō em p̄t aut magnitudinē  
aut latitudinē ophende quā nō uidet. Fides si fuerit  
sicut ignū synapis: mōtes fuisse p̄t. Et nō ē datur  
vltimū gr̄m synapis: si habūdet in te gr̄m nō est verē  
dū ne mēs tua tāto mune inpiat extolli: q̄ multi s̄  
q̄ ab altitudine cordis sui gr̄m conuertit: q̄ si nullā ha  
būissent dñi gr̄m. Et q̄ parū habuit nō minuit: q̄ nō  
ē corpeū ut diuidat. Et q̄ parū videtur hñt: plūmū  
ē nū nichil deest. Consideranda enā in largiēdo etas atq̄  
debilitas: nōnq̄ enā v̄tudia q̄ iūgenios p̄dit natiles:  
ut senibz plū largiant q̄ sibi labore iā nō q̄r v̄tū  
q̄r. Sibi: et debilitas corpis: et her iuuān p̄mpti. Cū  
si q̄b ex diuinis tendit in egestatē: et maxie si nō v̄n  
o suo: s̄ aut lacrimis a p̄sarpitōe aut tūlupm̄s q̄ ha  
bebat amisit. Sed forte dicit aliq̄s. Scis vno loco sedet  
et p̄teitur: et lucis ualidz frequēter accipit. Et verū ē: q̄  
obiepit p̄ ip̄ortunitatē. Non ē illud iudiciū si tediū. Na et p̄  
dñs aut ieuāge? de eo qui iā clauscat ostiū suū. si q̄b osti  
ū eius p̄mptū pulset: q̄ surgit et dat illi p̄ ip̄ortunitatē.

**P**ulchre quoz ē p̄p̄t. **De p̄phēdā beuolē hñs q̄**  
**siore eius haberi ratione qui ē aut meruerit. 31.**  
bñficiū aq̄d aut mūnū otulit: si ip̄e i necessitatē indit  
quid ei tūm otin offitū? q̄ nō idēre q̄d accipit. Nec  
mēsura parem s̄ uberozem iēdendā arbitror et usū  
pensae bñficiū ut et tu s̄buenias q̄tū eius erupnā  
p̄pellas. Etem sup̄iore nō esse in referendo q̄ in ofe  
rendo bñficio hoc est mōre esse: q̄ qui p̄t otulit ē  
ipe sup̄ior bñficio p̄t bñ imitandi nobis ē i hoc  
quoz natura timrū q̄ susceptū semē mltiplumore so  
let nūc idē q̄ accipit. Deo ē scriptū. Sicut agnūlu  
ra ē hō insipiens: et t̄p̄ v̄mea hō egens sensū. Si reli  
q̄ris eā desolabitur. Sicut agnūlu. ergo enā sapi  
ens: et t̄p̄ feneratū sibi maiore mēsura semina suscep

in restituat Terra ergo aut spontaneos fructus ger-  
 minat: aut creditos uberoze annulo refundit ac reddit.  
**U**triusq; debes quod in hereditario usu parentis: ne filii  
 quaris sicut infans ager. **E**sto tu ut aquis erusai  
 possit qd non dederit: quo erusai pot qd non reddiderit. **N**o  
 dic tuq; vir licet: no idde vco no licet. **D**eo pulchre  
 salom ait. **S**i sedes cene ad mesam potetis sapiet  
 itellige ea q apponuntur t: et mitte manu tua sciens  
 q oportz te talia ppare. **S**i at itanabilis e: noli quipis  
 re esais eius. **H**ec em optinet vita fallam: qua no i  
 mitai cupietes sententias sapientia. **C**onferre gna bo-  
 ni est: et q referre nescit durissim. **I**nitantibus exm-  
 ipa fia suggerit: spontaneos fructus mittant quos no  
 seueris: multiplicanti qd iddit qd accepit. **R**egne t  
 penuriaz miam no lutz: quo licet accepta no i ferre g-  
 na. **I**n pibis q habes q ita plurimu redibino ista  
 gne apud deu osuevit vale: ut etia in die ruine tue  
 mat gnam qn pnt ppondere pmi. **E**t qd alijs vnt  
 ereplis tu dms ipe imuneat: uberoze scz metis  
 i euange pollucatur atq; exhortetur ut opem boni  
 opis dicens: dillite et dimitte. date et dabitur vobis.  
**M**esura bona comota superfluente dabit in sinu vrm  
**U**triusq; et illud quutu saloms no est de cibis: s de opibz  
 e bonis. **E**t em melius epulatur anim: q bonis fructis.  
**A**ut qd aliud ta facile pt iustoz erple metes: q boni  
 opis gna: et at iocundior cibis: q fare voluntate dei.  
**C**uic alu sibi solu dms habundie meditabat: s i qpti e  
 i euu. **M**eus cibus e: ut facia voluntate pris mei q m  
 celo e. **H**oc cibo delectamur de q ait ppha: delectare i dno  
 hoc cibo delectamur: q supiores delectationes mirabili i  
 genio cophederunt: qui pnt fac qlis sit munda illa et  
 itelligibilis metis delectatio. **E**terna ergo paces sapie

et satietur i vbo dei: qz nō in solo pane s i oī vbo  
dei vita est hōis facti ad ymaginē dei De ponilo  
vōs satis erpisse dicit sūb iob Sicut tū expectas  
pluuia. sic et isti sermones meos Pulchz ē ergo  
ut diuaz scripturaz humescant eloquio: et q̄ iōs sit  
i nos dei vba descendunt Cū igit sedens ad illā mēsa  
potentis itellige quis iste sit potens: et i paradiso de  
latationis potius atqz i conuiuio sapie locato: osceda  
q̄ apponitur t̄ Scriptura dina quūuū sapie ē: singu  
li libri singula s̄ fertula Intellige p̄b q̄ hnt fertu  
lorz tapes: t̄ tū mitte manū ut ea que legis ul q̄ ac  
cipis a dño deo tuo opibus crequaris. et collata in  
te grām officij ip̄ntes: ut petrus i paulus q̄ euā  
gelizādo vīcē q̄dam largitori muneris i dderūt  
ut possint singli dñe Grā aut dei sū id qd sū et i  
ria eius egena i me nō fuit: s̄ habuim? illis oibz  
laborauī. **beuolē? p̄pōndat libealitati. 32.**

**A**lius ergo fructū accepti bñficii ut auri an  
to argenti argēto i pendit Alius labore: a  
lius haut suo an etiā locuplet? Solū istituit affm  
Cū em si referēdo facultas nulla suppetit? In be  
refino referēdo plus aūm q̄ census opat: magis  
p̄ p̄pōndat beuolentia q̄ possibilitas i ferēdi mu  
neris Grā em i corpō qd̄ habetur i fertur magna  
igit beuolētia q̄ etiā si nichil ofert plus exhibet  
et tū in p̄mōio nichil habeat largitur pluribus:  
id q̄ facit sine ullo sui dispendio et luto oīm Et idō  
p̄stat beuolētia: sup ip̄m libealitatē Dñor het  
moibz q̄ illa mūcēbz Plures em s̄ q̄ indiget bñ  
ficio: q̄ qui habuim? Est em beuolentia et quāta  
libealitati: a q̄ ip̄a libealitas p̄finitatur: nō lau  
gūntis affmū sequitur largiendi usus i sepati atz

discreta Vbi em deest liberalitas leuolentia manet:  
rois qdm parens omi que amia conettit. et copulat  
i cosibus fideles In asperis leti. i tristibus mestr: ut  
vniuersisq beuolentis se magis q sapietis creant osilio:  
ut dauid m est beuolento. ionathe tunc iunioris osibus  
amerebat Tolle ex usu homi beuolentia. tñq solē e mū  
zo tuleris. ita emt? qz sine ea usus homi esse nō pōt: ut  
pergrinanti mostine viā. iuonē emite. deferre hospitū  
non igitur mediocri virtus: de q sibi plaudat iob dñs  
Foris aut nō habitauit hospes: ianua mea oī veniēti  
patetbat Aquā de aq dñe. lumē de luce amēde beuolentē  
est Itaq m lms ē oībus tñq fons aq reficēs sitiet: tñq  
lumē que etiā m alijs luceat: nec illis desit q de suo luce  
alijs lumē amēderint Est etiā illa beuolentie liberalitas:  
ut si qd habes debitois trogriphū simitens iustitias:  
a debitoe nichil osentiū debui qd exēplo sui nos facē  
debe iob suis amon ita qui hz nō mutua: q nō hz nō li  
beat trogriphū eund i est si tpe nō erigas auarū hē  
dibus seruab: qd potes cū beuolentē tue laude sine dñi  
no penue i pntare: Atq ut pleni dñcia beuolentia  
a domesticis pmi pfecta psonis: id est a filiis parēti  
bus fratribz p quictionū gradus i ciuitati puenit abi  
tū: de paradiso egressa mūdū i pleuit Deiq cū i viro  
et seia beuolentē deus posuiss affm dñt Erūt abo  
i vna carne i vno spū Vñ se eua serpenti credidit:  
qm beuolentā accepit: maluolentā esse nō opānaba  
**V**getiu: **beuolē: marie i emē hoibz dz pseuerie.**  
beuolentia retu emē fidei osorio iuandi sone **Ca. 33.**  
tate: ppiende gñe necessitudine. msteioz conuione  
Ver em etiā appellatioe necessitudinū iucienā filioz  
auoitatē patrū et pietatē germinante fratri sibi vē  
diant Multū igitur ad cūmulādū spectat beuolentia  
ā necessitudo gñe Adiuuat etiā parū studia vtiū:

siqdem beuolentia etia mox facit similitudine Deiq  
ionatha filius regis imitabat. Ita regis mansuetudine  
ppter qd diligebat eū. Unde et illud cū scō saīs eris. nō  
solū ad oīsanone si enā ad beuolentia diuandū videt.  
Nā utiqz et filij noe siml habitabāt. et nō eāt in hys cō  
cordia mox habitabāt enā in domo priā etau et iacob.  
si discrepabant. nō eāt enī beuolentia int eos q sibi p  
ferret alterū. si magis otēno q pūpet bnditione.  
Nā cū alter pūctus alt mansueti esset. int dispes moēs  
et studia cōpugnāna beuolentia esse nō poteāt. elde  
q saīs iacob patre regerere domo vtiū pferre nō  
poteāt. Nichil aut tā osonabile q cū eqtate iustitia.  
quclut cōpare et forū beuolēne facit. ut eos quos  
patres nos credim diligam. Hāz at i se beuolētia  
fortitudinē. Nā cū aīna ex beuolēne fonte pcedit.  
nō dubitat q aīo qūa uite sustine pūla. Et si ma  
la in tāt euenerit. p illū sustineo. **De laude beuo**

**B**euolētia etiam gladiū iracūdie lenit. 39.  
Extorquē osueuit beuolentia facit. ut aīn vul  
nem utilia q volūtūa iūmī oscula sint beuolētia  
facit ut vno fiat ex pluribus. qm si plūes aīn sint  
vnu fūt. i quibz spūs vno et vna smā ē. Simul enā  
adūctim cōreptiones i aīna iūtas esse. q atileos  
habent dolores nō hnt cōpūgm enī censorijs ser  
monibz. si beuolētie delectam. sedulitate. Ad sumā  
nō oībz temp eadē bnficia debentur nec psonaz. q  
sed plerūqz causaz et tpm plationes st. ut vniu qd  
iterdū magis q finem adiuueit. qm et salōn dicit.  
melius vniu i prio. q si ater lōge habuim. Et ideo  
plerūqz aīn se beuolētie qsp omittit. q frīs neres  
similitudm. Tm ualz beuolentia. ut plerūqz pignora  
vnuat nature. **De fortitudie q sic iust. nō ē vū. 32.**

**S**alis copiose iusticie toto honestatis naturū et  
vnu cūctum. nō de fortitudie tūctm. quclut

excellior ceteris in res bellis diuidit et domesticas  
 Sed bellum in terris studium a nro officio iam alienum videtur  
 quod animi magis quam corporis officio intendimus: nec ad arma  
 iam spectat usus noster. sed ad pacis negotia maiores autem noster  
 ut ihesu naue iherosolymitan sapienter dicitur summa est virtus bel-  
 lica virtute gloriatur. Est itaque fortitudo velut excellior ce-  
 teris: sed nunquam committitur vti. non enim seipsum committit  
 sibi: alioquin fortitudo sine iustitia iustitiae materia est. et  
 enim validior est eo promptior est ut inferiore opprimat: cum in-  
 ipso virtus bellis iusta bella an iniusta sint spectandum pu-  
 tetur. Tunc dauid nisi laessitus bellum intulit. Tunc pru-  
 dentia fortitudinis comitem habuit in philistinis et aduer-  
 sus goliath immane mole corporis virum singularem certamine  
 dimittitur arma quibus oneratus est: respuit: virtus ei su-  
 is laetis magis quam alienis regumetis militum. Deum  
 enim quo goliath feriet uti lapidis hostem interemit: pos-  
 tea nunquam nisi consulto domino bellum aduersus. Deo in omnibus vir-  
 torum philistinis usque ad summa sanctorum manu prompto bello  
 aduersus titanos suscepto. Ferocibus bellator miscebatur  
 agnibus: glorie cupidus iuuiosus salutis. Sed non hec  
 sola preclara fortitudo est: sed etiam illorum gloriam fortitudi-  
 ne accipimus. quod per fidem magnitudinem cum obstruxerit leo-  
 num ora: extinuerunt virtute ignis: effugauerunt aene gla-  
 dii: coualuerunt de infirmitate: fortes qui non committunt et  
 legionibus iugiter committunt cum multis victoria: sed nuda  
 virtute animi singulare de perfidis intulerunt triumphum. Et quod  
 peccabilis daniel: qui cum latea sua videntes non erant  
 leones. Fecerant bestie: et ille epulabatur. **Ex fort. collat.**  
**N**on igitur in viribus corporis in corpore terri **Ca. 36.**  
 et laetis timore fortitudinis gloria est. sed magis in vir-  
 tute animi: non in inferenda sed depellenda iura lex vir-  
 tutis est. cui enim non impellit a sono iura si potest: tunc est  
 iura quod ille qui fecit. cum suis moyses hinc prius ordo  
 est septimem bellum fortitudinis. ita cum vidisset hebrei

ab egyptio iuriā ampicte defendit: ita ut egypti  
cū sterneret atq; in arena absconderet **Salōn** q̄ aut  
Erixe eū qui dicitur ad mortē. **vñ** igit̄ h̄ ut **tullius**  
ul' etiā panethius aut ip̄e aristoteles trāstulerunt  
optū ē satis: q̄ qm̄ etiā hīs duob; antiquor dixerit  
iob. salui feri pauper de māu potetis. et pupillū  
cui adiutor nō ēat adiuvū. bñdictio p̄turi i me  
veiebat. **Et** nōne h̄ fortissimū q̄ tam fortiter p̄tulit  
ip̄etib; dyaboli: et vicit eū v̄tute mētis sue. **neq;**  
v̄o de eō dubitādū fortitudinē sui dī dñs. **Amige**  
sicut vñ lūbos tuos: suscipe altitudinē et v̄tutē: o  
nō aut iuniorū hūiliato. **Aplūs** quor aut habetis for  
tissimā solationē. **Est** ergo fortis qui se in doloē aliq̄  
solatur. **Et** reuera iure ea fortitudo vomitur: qm̄ vnus  
quisq; seipm̄ vincit. ita q̄ tñz nullis illerebris emollitur  
atq; iflectib; nō adisib; p̄turbatur. nō extollit sedis.  
et quasi v̄to vāit quodā itz trāfertur mūitione. **ed**  
aut excellit et magnificentiā q̄ errere mētē afficere cur  
re. et in seruitutē redigē ut obediat ip̄eio q̄ silis obtē  
peret: ut i adēndis laborib; i pigre crequat p̄positū  
aīm ac volūtātē. **h̄** est igitur p̄ma vis fortitudinis.  
qm̄ i duob; generib; fortitudo flectitur. **ai** p̄ma ut  
externa corpib; p̄ mīmib; habeat: et quasi sup̄flua des  
piciendā magis q̄ expetendā dūant. **Secūdo** ut ea q̄ summa  
sūt. oēs q̄ res i quib; honestū illud p̄poni cernitur: p̄e  
clara itentioe aīm usq; ad effectū p̄sequa. **Cū**id em̄  
tā p̄clarū. qm̄ ut ita aīm iformet hui. ut neq; diui  
cias neq; voluptates neq; hōres i maxis q̄stituat. neq;  
i hīs studiū oē oteris: **ed** tū ita affectu aīo fuēis.  
necesse est ut illud honestū ac dēoz p̄ponēdū putes.  
illiq; mētē tuā ita itentis. ut quicquid amiderit q̄  
frāgi aīm solent. aut p̄mōmī amissio. a hōis imi  
nicio. aut oblectatio ifidelū. q̄si sup̄ior nō tenas.

tende ut te salu  
nō moueat. de  
qui m̄s legitur  
fendit p̄ter  
p̄ma p̄bina  
et vno reza  
dñs. n̄ m̄s  
p̄terit dñs hōes  
i m̄s hōis i n̄  
p̄bina dñs  
dñs q̄ dñs  
n̄ iē hōis  
ai t̄p̄o ab dñs  
et h̄o m̄s dñs  
ne ḡstūis  
Et ergo n̄ h̄o  
q̄stūis ergo  
dñs dñs f̄d  
p̄bina q̄  
p̄mōmī n̄ q̄  
certano nulli  
f̄tēnt ergo  
dñs: ut f̄tēnt  
ḡno dñs f̄d  
f̄d dñs q̄  
m̄lāt a f̄d  
dñs m̄tē p̄b  
i f̄d dñs  
dñs f̄d  
n̄ f̄d dñs  
f̄d p̄m̄  
f̄d dñs  
m̄la f̄d

remde ut te salutis ipsius pinda p iusticia suscep  
no moueant. **H**ec fortitudo vera e qua hz xpi athletar  
qui nisi legitime certauerit no coronatur. An mediotre  
f videtur preceptu fortitudis? **T**ribulatio patiaz opa  
pana pbanone: pbanio aut spem **V**ide quot certina  
una corona. **E**d pceptu no dat nisi qui e confortatus i r  
ihu: cuius caro igne no habebat afflictio vndiq: foris  
pugne itus tiores Et qm i pnilis. i laboribus plurimis  
i curis i mortibz potius: aio m no frangeba: sed  
pluabatur adeo ut potencius suis fiet i firmittibz. Itaq  
osidea qadmodu eos q ad officia eme accedut: respicie  
na i: humanaz habe debe tereat. **E**i ergo mortui estis  
ai xpo ab elementis huius mundi: quid ad: velut viuete  
de hoc mundo deremite? **N**e tenegeitis. ne attmancitis.  
ne gustaucitis: q st oia ad corruptela nro usu. **E**t ista  
**E**i ergo co sumeritis cu xpo q surtu st qrite Et iteru  
morthante ergo mebra vta: q st sup firm. **E**t h quide  
adhuc oibus fidelibz. tibi at fili contempu diuini p  
phanaz q i amliu fabularu suadet declinancoz nihil  
pmitte nisi qd te erterreat ad pietate: qa corporalis  
certitao nulli rei usui e: pietas aut ad oia vtilis est  
**E**xerreat ergo te pietas ad iustia. otmenia masuetu  
dme: ut fugeat iuueilia opa. confirmaty i raduaty m  
gna. **B**onui fidei subeas certame: no te iplures negotijs  
salaribus qm deo militas. **E**tem si hui qui ipeatoribus  
militant a suscepnoe litiu. actu negotioz forenu. veda  
noe meritu phibentur humanis legibus: qtomagis  
q fidei exeret milita ab oi usu negotianois abstine  
debe. **A**gelluli sui otentz fructibz si hz: si no habz sipe  
dior suoz fructu. **S**igtem long testis e q dicit: iuue  
nis fui etem seniu i no vidi iustu delutu n semie. **E**t q  
rens pane. **E**n e em triquillitas ai i seperana: q neq  
studio amendi affat: neq egestatis metu agit. **E**d  
**mala st equmit toleanda. et iterdu eaa declina**

16.

**Ca 3A**

**E**st etiam virtutis animi que dicitur ab angustis  
bus: ut neque in doloribus molliores sumus neque in  
prosperis elatiores. Quod si hi qui ad capefrendam  
rem publicam adhortantur aliquos hec precepta dant. quanto  
magis nos qui ad officium ecclesie vocamur talia debemus a  
gere que placent deo. ut prestantur in nobis virtus christi. et ita  
simus in eo plati ipsorum. ut membra nostra arma iusta sint.  
anima non carnaliter in quibus peccatum regnet. sed anima foris  
deus quibus peccatum destruat. et mortui carum nostrum. ut in ea omnis  
culpa moriatur: et quasi ex mortuis viventes novis re  
surgamus opibus ac moribus. Hec sunt plena honesti ac de  
cori officii stipendia fortitudinis. Sed quia in omnibus que agimus non  
solum quid honestum sed etiam quid possibile sit querimus. ne for  
te aggrediamur aliquid quod non possumus erequi: unde nos ipse  
persecutionis de civitate in civitate accedit. immo ut verbo ipso  
vitarum fuge vult dominus: non temere aliquis dum martyrii deside  
rat gloriam offeatur se periculis. que fortasse tanto infirmior a  
virescentior animo ferre aut tolerare non queat. **Ad prudentiam**

**Et rursus magnam est munus fortitudinis. Cap. 78.**  
**N**on ignavia cedere quis aut desistere fide debet.  
metu periculi. Quia gratia expandus est animus. ex  
crescent mens. Stabiliscenda ad ostentandam: ut nullis pericu  
lari animus possit terroribus nullis frangi molestiis. nul  
lis suppliciis cedere. Que difficile quidem sustinetur. Sed  
quia omnia supplicia graviorum suppliciorum vincuntur formidi  
ne: ideo si consilio firmes animi tui non a re discerendum  
putes. et proponas tibi diu iudicij metu. perpetui suppli  
torum metu. potes aut subire toleranda. Hoc igitur dili  
gentie est ut quis ita se comparet illud regem: si quis  
vigore potest metus providere que futura sunt. et tamen ante oculos  
lumen quid possit amittere: et quid agere debeat si unum aut  
terit desinere. Insuper duo vel tria simul voluit animus que co  
muneat. aut singula a consuetudine amittere posse: et aut sin  
gulis a consuetudine disponere actus quos intelligunt per se

ros fortis ē ergo viri nō dissimulāe cū aliquid imine  
 at. s. p̄tende ⁊ tanq̄ explorāe de spenila q̄am mētis.  
 et obuiare cogitatioe quida r̄bus futuris. ne forte di  
 cat postea Ideo q̄m indi. q̄ nō arbitrabat posse euenire  
 Deniq̄ nisi explorētur adūsā cito occupat. ut i bello i  
 quisus hostis vir sustinetur et si ipatos inueniat facile  
 opprimat. ita am̄ mala explorata plus frangit. In hīs  
 igitur duobus illa ē aī excellencia. ut p̄mū am̄ bo  
 nis cunctis cogitationibz mūdo corde qd̄ verū ⁊ honestū  
 videat. Beati em̄ mūdo corde. qm̄ ipi etiā deū uidebūt  
 atq̄ id qd̄ honestū ē. solū bonū uidet. Dem̄ nullis  
 p̄turbetur occupacionibz. nullis cupiditatibz fluctuet  
 ⁊ tēp̄ vō id facile quisq̄ facit. Quid em̄ tā difficile q̄  
 respice tanq̄ ex arte aliq̄ sapie opes. aliaq̄ oīa q̄ pleis  
 q̄ videntur magna ⁊ p̄ressa. Dem̄ ut iudiciū tūi sta  
 bili rōe q̄ firmes. et q̄ iudiciueris leuia tanq̄ nichil pro  
 futuri cōtēpnas. Dem̄ ut si quid acciderit adūsū. idq̄  
 graue ⁊ acerbū p̄teat. ita foris ut nichil p̄ter natū  
 ita am̄disse p̄teat. cū legens. nūdy sū naty nūdy eri  
 bo. q̄ dñs dedit dñs abstulit. Et utiq̄ iob ⁊ filios ami  
 serat ⁊ facultates. Serues q̄ in oibz p̄sonā sapiētis  
 ⁊ iusti. sicut ille seruauit qui ait. sicut dñs placuit  
 ita fām est. sit nomē dñi b̄ndictū. Et infm̄. Sicut v  
 na aspiciū m̄liem̄ locuta es. Si bō suscepim̄ de man  
 dñ. que mala nō sustinemus. **Ad fortitudinē debeo**  
**Non ē igitur. Dimutue cōtra alia vicia Ca. 30.**  
 mediocritas nec discreti a ceteris aī fortitudo. que  
 bellū cū v̄tutibz gerit. s. que sola defendat ornamētū  
 v̄tutū om̄ ⁊ iudicia custodiat. ⁊ q̄ terribili p̄lio ad  
 versus oīa vicia decernat iūcta ad labores. fortis ad  
 p̄cula. ingridior aduersus voluptes. dura adūsus ille  
 cebras q̄bus amē deferre nesciat. n̄ ut dicit aue dicit.  
 penuriaz negligat. auaricia fugiat tanq̄ labē q̄am que  
 v̄tutē effeminat. nichil ei tā cōtrariū fortitudi. q̄ luxu

vinu frequenter pulsio hostibz. inclina ad fugā adusa  
uoz aie dū eximius resoz capitur p̄liator m̄t n̄p̄os  
quos p̄travit miseradus occubuit. et tūphus suis de  
iecte legioes dū p̄p̄olis occupatur hoste in se suoni  
rūt q̄ fugeat fortitudo igit̄ tam immane peste ipellat  
et p̄terit: ne teptetur cupiditatibz nec frīgatur me  
tu: q̄ v̄tus sibi ostat ut forit oīa p̄sequatur vitia tū  
q̄ v̄tutis venena timidia veluti quibusdā p̄p̄ulset  
animis q̄ tollit osiliū: et tūq̄ egritudine vitet Gl̄e q̄ m̄  
ueat appetētia: q̄ si eḡter notuit immoderatus expeh̄t.  
Temp̄ aut̄ usurpata Quid horz scō iob ut i v̄tute defu  
it: uel i vino obrep̄it: Quid labore eḡtudinis frigo  
res fames p̄hilit: Quid desperit salubris p̄iculi: r̄u  
quid rapinis diuine coactuate: de q̄bus tāta iopibz  
affluebant: r̄uq̄ auaricia census a voluptatibz stu  
dia cupiditates q̄ exstinguit: r̄uq̄ trū regū iuniosa  
otencio ut fuoz otuēlia i un̄ exstinguit: r̄uq̄ gl̄a sicut  
leuē extulit q̄ ip̄etiba ḡua sibi si v̄nq̄ ut nō volū  
taria relauet culpā: ut iuenit eff̄ multitudiez ple  
bis quo min⁹ am̄naret eā in osp̄i om̄: r̄uq̄ em̄  
osentaneē s̄t v̄nq̄ v̄tutes: s̄ sibi ostant. Cū igit̄ tū  
fortis q̄ s̄is iob: Cui sedus adiudiciū p̄t: qui p̄are  
vir repperit. **Ed virtus bellu nō est m̄is iustū**  
**S**ed fortasse aliquos bellu defiros glo. **Ca. xl.**  
ma tenz: ut putet solā esse p̄liari fortitudiez.  
et ido me deflexisse ad her q̄ illa m̄is deforet  
Cū fortis ihū naue: ut vno p̄lio q̄z i ges capros ster  
neret tū p̄lis suis Dem tū adūsū garbaomitas suū get  
plū et iuertetur: ne not̄ ip̄ediret victoriā magnitu  
dine m̄ch̄s et fidei clāuit Etet sol. Et stetit: donec vic  
toria osūmactur Sedon i tueretis v̄nq̄ de i ḡeti et a  
cerbo hoste reuerit tūphū Tonatha adolescens v̄to  
riā fent i magno p̄lio Cū de machabeis loquar: Et

prius de iplo dñi pñm: qui nō essent pati ad re-  
 pugnanā p templo dei: p legitimis suis. volo hostiū  
 die laessu sabbati. maluerit ulneis offerre nudā  
 torpa q̄ epugne. ne violaret sabbati. Itaq̄ oēs lei-  
 se morti obtulerit. Et machabei considerantes q̄ hoc exē-  
 gens oīs possi pñe. sabbato enā ipi nō i bellū puam-  
 rentur. ulti s̄ inotēni nēre fr̄m suor. Vñ postea si  
 mulati rex athiochus nō bellū arēdet p dñes suos  
 hysia minore gorgia. ita nō ovetalibz suis et assyris  
 attutus est copis: ut quadraginta et octo milia i me-  
 dio capi a tribz milibz psterneretur. Virtute dñis in-  
 ze machabei de vno eius milite osideate. Itaq̄ helaza-  
 rus nō supereminete ceteris elephante locum vestitu re-  
 gia aduertet: arbitrari q̄ in eo rex esset. nūsu cōtibz  
 i mediū legionis se pñpuit: et abiecto dipeo vñ  
 q̄ manu bestia interfinebat atq̄ inuuit sub eā et sub  
 iecto gladio iteremuit eā. Itaq̄ cadens bestia oppressit  
 helazaz: atq̄ ita mortuū est. Et ita ergo vñs nō  
 ut morte nō timet: dñm ut cūctisq̄ legionibz iuni-  
 orz i cōfertos impetū hostes mediū penetraret agme  
 et cōtempo morte feronoz abiecto dipeo vñsq̄ manu  
 ulneare mole bestie subiet ac sustinet: post m̄ ipam  
 surredet: quo pleniore ferret itū. Cuius ruina iulius  
 magis q̄ oppressus: suo ē sepultus triumpho. Nec fese-  
 lit opinio virū. q̄uis regius fallēt habitū. Tanto em-  
 vñtis spectaculo defixi hostes iarmē occupati inu-  
 sare nō ausi post casū bestie sic trepidauerūt: ut ipi  
 res se oñes vñi vñti arbitrentur. Deiq̄ rex athio-  
 chus hysie filius q̄ nō cētū viginti hominū milibz arma-  
 tis veneat et nō triginti duobz elephantis: ita ut ab  
 ortu solis p singulas bestias uelut mōtes quidā armo-  
 ri choruscō nūq̄ lapidibz ardentibz isfulgeret: vñi for-  
 titudine terris pacē rogaret. Itaq̄ helazaz hēdem  
 vñtis sue pacē reliquit. Sed hec sūt triumphatorū.

**Et fortitudo nō solū cōstat ī vitēdo s; enā ī**

**tolerādo. rli**

**U**erū q; fortitudo nō solū sedis  
rebus. s; enā pbatū aduersis: spectema mē  
machabei eritū. s; em post vntū mīnōre regis de  
mehū dūcē senūior aduersus vīginti mīlia eritū  
ēgīs cū nongētīs vīrīs bellū aduersus volentib; hīs re  
de ne multitudine opprimeretur. gloriosa magis morte  
q; turpe fugā suāsīt: ne crīme māt mē ēlmām. glē  
Itaq; cōmīssō pīlo cū a pmo ortu diei ī vespertī dīni  
mūretur: dextrū cornū ī quo validissima mānū adū  
tīt hostiū aggressus facile auertit. Et dū fugientes  
sequitur a tergo vulnei locū pūit: ita gloriozorem  
sūplīs locū mortis īuenit. Cū dionathan frēz ē at  
teram. Cū cū quā mānū adūsus eritū ēgīs pug  
nasset. desertū a suis ī nī duob; tū īlūto īpauit bel  
lū: auertit hostes: fugitūtes suos ad sonitū īuon  
uit sūplī. Habes fortitudinē bellū ī quo nō medio  
cris honesta ac dūroī forma ē: q; mortī fūitūti pfeāt  
ac turpitudinē. Cū dū at ī de mātū dūm passioib;  
Et ne lōgus vagem: nū mīnōre de sūplō ēge an  
thorho machabei pueri īuerēt sūplū q; pntes p;  
Eūdem illi armati: isti sine armis vīcēt. Stetit ī  
uicta septē pūcorū cohōrē regis cūcta legiōib; de  
ferēt sūplina. cessētū tortōres. nō deferēt mīes.  
Alius corū capitis eritū. spenē mūuerit vītūe aur  
erit: alius līgūā uīssā apūmā pūmere rūdīt. Et  
solū dñs audit loqtes: qui audiebat moysen tūc  
te plus audit suorū cogitādoēs mātās: q; vōres om  
īngue flagellū times: flagellū sanguis nō times.  
Et ī sanguis vōrē suā quā dāt ad dēū: sicut clāuit  
ī abel. Cū dū de mīre loq;: Cū ē expectatū letā filioz  
q; fūcā tot tūphēa: et moriēcū vōbz tūq; mātīb; pūal  
lēnū delatābāt. Pulcherrimā ventris sui gūthū ī  
filij cernens: ī pietatis armōmā oī tūre mīo dūla

ore **Q**uid de vniuersis loquor? qui an palma victorie  
 anteperit q̄ sensu nature? **Q**uid de sibi agna? q̄ in  
 duar mariaz veri poita p̄culo institutis? salutis  
 m̄stite p̄terit. salute cū imōritate cōmūit. **N**ō  
 p̄teamo enā s̄m̄ laurenū **Q**ui cū videt s̄rtū ep̄m̄ sū  
 ū ad m̄itū dūc. flere cepit nō passionē illi? s̄ sū  
 ā imōitionē **U**nap h̄is v̄bis appellatē cepit **E**pp̄re  
 zens sine filio p̄r? quo s̄r̄dos s̄c̄e sine dracone p̄re  
 tuo? **U**nap sine m̄istro s̄c̄ritū offerre q̄sueuim̄?  
**Q**uid i me ergo displauit p̄r? **N**ū degenerē p̄bas  
 ti? **E**x p̄te certe v̄za p̄dncū m̄stru elegem̄? nū cō  
 m̄sisti d̄m̄i s̄anḡis cōs̄cratiōez? **Q**ui q̄s̄m̄ādoz cō  
 s̄orū s̄c̄m̄etoz? h̄iur s̄anḡis tui q̄s̄orū negas?  
**V**ide ne p̄dūctur iudiciū tui: dū fortitudo laudat.  
**A**bieritio displi: defunctū ē m̄grū **Q**uid q̄ illustres et  
 p̄estates v̄rū displōz certam̄bz q̄ suis v̄m̄it? **D**e  
 m̄q̄ abrahā filiū obtulit: petrus stephannū p̄misit  
**E**t tu p̄r ostende in filio v̄tutē tuā: offer q̄ erudisti:  
 ut s̄c̄ritū iudiciū tui cōm̄itatu nobili p̄ueias ad coronā  
**T**ūc s̄rtus ait **N**ō ego te dēlinquo ac dēscō: s̄ ma  
 iora t̄ debentur certamina **N**os q̄ senes leuiorū pug  
 ne cūssū r̄p̄im̄? te q̄ iuuenē manz glōsior de t̄m̄  
 no triumphus mor venies. **N**ē desiste: p̄r t̄idui me  
 s̄c̄ritū s̄c̄ritū leuita: h̄ medius nūc dēret. **N**ō enim  
 tui sub m̄gro v̄m̄it: quasi adiutorū q̄ r̄et **E**d cōsa  
 cū passionis mee expetis? **C**otū h̄editatē c̄t̄ cōm̄it  
 to **Q**uid p̄m̄ā meā requis? **I**nfirmi displi m̄grū  
 p̄cedunt fortes sequantur: ut v̄m̄ant sine m̄gro q̄  
 iā nō idigent magist̄io **S**ic et helias helzen i l̄i  
 quit **S**ibi ergo m̄do m̄e v̄tutis s̄ucessiōez **T**alis eat  
 cōtēno digna s̄c̄e de quo c̄r̄et s̄c̄ritos 2 m̄ster:  
 q̄s̄ p̄or p̄atēhū p̄r p̄i nōie **I**n fabulis ferūt h̄agi  
 nē c̄ratatos theat̄i magnos esse plausus cū se pi  
 lades oresten d̄c̄t: orestes ut eat orestē se esse asse

ueniet. Ille ut p oreste nemetur: brestes ne pila  
dem p se patetur necari. Et illis nō luebat vine. qd  
vterqz eoz esset pūdiū reus: alter qui fessit: alter  
q adiuuissit. Hic laurentiū san ad nullū vigeat in  
si amor deuōis: tñ r ipe post tridū cū illuso trā  
no i portus sup natūla eruebat: assū ē iquit ver  
sa et mādum Ita vūte ai: vincebat ignis natūti.  
*Ad pūtes nō si vūte: ad iūlatōes nō attēda*

**O** Auendū etiā reor ne dū aliqui nini *Cam 42*  
a glorie dūantur cupiditate ioleri abutan  
tur pūtibz: et plerūqz aīos a nobis aīos  
gēhū in studia pseruatiōis exatent: atqz iplāmet  
ad vūdiā. Unqz ut illi pseruatiōe possint r suppli  
cia vūte qtos perire faciūt. Pspiciendū etiā: ne  
adulatiōibz apiamis aīe. Emolliri em adulatiōe  
nō solū fortitudinis nō esse: s etā ignaue uide!

**O** *De tēpāna et eius pūtibz Cam xlm: 22*  
Quomā de tribz vūtibz dirim: i stat ut de  
qūta vūte dūm: q tēpāna ac modestia vo  
tatur. In q maxie tūquillitas ai. studiū māsuetudi  
nis. modēatiōis iūia. honesti cura. deuōis pūatio  
spectatur: qūtur. *Ordo* ergo quidā uite nob tēdū  
est. ut a vūdiā pma qā fūdmēta dūtur: q  
sona ac fūliaris ē mētis placiditātē pteruā fugi  
tans. ab oī lūri alienā sobrietatē diligit. honestatē  
fouet. decorū illud iquit. *Beātū* qūfatiōis electio:  
ut adiūgam pbatissimis qbusqz senioribz: itaqz ut  
equaliū usus dulciōr ita senū tutor ē: q magisterio  
quodā r ductu uite colorat mores adolefcentiū. et ve  
lut mūre pūatis mīnt. itaqz si hū q i ignari  
lotoz ai. tollentibz viāz iter adordū gestūit: qto  
magis adolefcentes ai senibz debent nouū sibi uite  
iter aggredi quo mino errare possint. r a uero trāmi  
te vūtis defleat. *Adū* em pulchri q cōfē et

magis vite et testes hinc. Querendum etiam in omni actu  
quid personis conveniat temporibus atque etatibus: quod etiam  
singulorum ingenis sit accommodandum. Sepe enim quod alter  
non deest: alter non deest. Aliud iuveni aptum aliud senem.  
aliud in paucis aliud in multis sedibus. Saltavit enim azabai  
domini dauid: non saltavit samahel. Ter ille reprehensus: si  
ingens iste laudatus. Mutavit vultum coram rege cui non  
abimelech: amissus: hoc si immota fessis formidie  
quo minus cognoscitur: nequeque levitatis reprehensioe in  
tere potuisset. Saul quod vallatus choro prophetarum etiam ipse  
prophetauit: et de solo quod indigno memoratum: nunc et saul  
inter prophetas. **Et quisque suum debet officio sibi con-**

**Quisquisque** igitur suum ingenium non **gravo** **ca. 42.**  
querit: et ad id se applicet quod sibi aptum elegerit.  
Itaque prius quid sequitur ostendit novum bonum suum: sed  
etiam vicia cognoscant. Equale quod se iudicium sui prebeat:  
ut bonis intendat vicia deducit. Alius distinguere  
latum aptior: alius psalmo ignior: alius errorandis  
qui malo laborant spiritu sollicitior: alius sacramento in  
betui oportunitior. Per omnia spectet sacerdos: et quid cui  
quod congruat id officii deputet. Cuius etiam unusquisque suum  
ducit ingenium aut quod officium daret: id maiore spectet gratia.  
Et id cum in omni vita difficile: tum in nostro actu difficilimum.  
Admirationem enim unusquisque sequi vult patrum. Denique plerique  
quod ad militem feruntur: quorum militaverunt patres: alii ad  
actiones divinas in ecclesiastico vero officio nichil inveniunt  
iuvenias quod cum qui sequantur statum patrum: vel quod quibus  
reterrent actus. ut quod in lubricum etate difficilior absti-  
nencia: vel quod alacri adolescentie videatur vitiis obscurior.  
Et ideo ad ea vitia studia: quod plausibilia arbitra-  
pennia quippe plures quod futura preferunt. Illi autem patribus:  
nos futuris militamus. Unum quoque persistit causa: eo debet  
esse tunc attentior. **De pulchro et honesto** **ca. 43.**

**Quae** enim igitur veneranda: et eam que totius vi-  
te ornamentum attollit modestia non ei mediocre

est rebus singulis modū suū: atq; i p̄m ordine in  
quo vere placet illud qd̄ deorū dicitur: qd̄ ita nō honesto  
iungitur ut separari nō q̄at. **Q**uidē r̄ qd̄ deorū honestū  
ē. r̄ qd̄ honestū est deorū: ut magis in finē dīstinctio  
q̄ in v̄tute dīstīno. **D**ifferētiā ei ea itē se itelligi p̄t. ex  
plurā nō p̄t. Et ut conem aliqd̄ enīe dīstīctionis: ho  
nestas velut bō ualutudo ē r̄ q̄am salubritas corpis: de  
us aut̄ itāq; venustas r̄ pulchritudo. **S**icut ergo pulchri  
tudo sup̄ salubritatē ac ualutudinē uidetur excellē. et  
tū sine hīs ēē nō p̄t. neq; ullo separari modo: qm̄ nisi bo  
na ualutudo sit pulchritudo ēē ac venustas nō p̄t. It̄ ho  
nestas deorū illud in se oīnq; ut ab ea p̄fectū uidetur.  
r̄ sine ea esse nō possit. **V**elut salubritas igit̄ totius  
opis actus q̄ honestas ē et sicut species est: deorū qd̄  
nō honestate cōfusū opinioe dīstīnguitur. **N**ā si i ali  
quo uidetur excellē: tū in radice est honestas s̄ floe  
p̄cipuo: ut sine ea deiciat. i ea floreat. **E**undē ē em̄ honestas  
tū: nisi q̄ turpitudine q̄ morte fugiat. **E**id̄ v̄o i ho  
nestū est: nisi qd̄ auiditate r̄ morte afficiat. **V**itē igit̄  
substantia v̄tutis: deorū illud itāq; flos emicat: q̄ indit  
salua est. **A**ruero p̄positi m̄i radice v̄tiosa nichil germinat.  
**H**abes hoc i nostris aliq̄to exp̄ssius. **D**icit ei dauid  
**D**ns̄ ignauit deorē iduit. **E**t ap̄lus ait. **S**icut i dē ho  
neste ambule. **E**t̄ aret dicit eusthemos: hoc aut̄ ap̄e  
significat bono habitu bona specie. **D**eus ergo p̄mū hōi  
nē adam addidit bona habitudinē. bō mēbroz op̄osio  
ne foruit r̄ optimā ei specie dedit. i m̄issione nō dē  
rat p̄mū: si postea q̄ renouauit eū sp̄i r̄ iudic ei ḡ  
nā qui venerat in seruū forma r̄ i hōis specie. **A**ssup̄it  
deorē i cōp̄nōis huāne: r̄ ideo dicit. **I**pp̄ia **D**ns̄ ignauit  
deorē iduit. **D**eim̄ alibi dicit. **T**ederet p̄nus deus in syo  
**H**oc est dīcē. **H**onestū est ut te timeam. te diligam: te  
p̄mū te hōi fiam. **O**ptū ē em̄ oīa v̄ia honeste fiant.  
**E**t possū r̄ hōies time diligē regnē. hōiāc̄ p̄nus specie

aliter deo dicitur. *Hoc autem tamquam excellens retiens nectere*  
*deorum: quod deferimus deo mulierem quos in habitu ornato ora-*  
*re convenit. Et specialiter ea daret orationem uelata: et orationem*  
*mittente constituitur in bona quersatione.* **Et naturalia**

**E**st igitur deorum quod preminet: cuius diuisione genera  
 est. *Et est deorum quasi generale: quod per vniuersitate*  
*fuditu: hoc statim: et quasi in toto spectat: corpe. Est ei*  
*speciale: quod in parte aliqua emittit. Illud generale ita est ac si*  
*equabile forma atque vniuersitate honestatis in omni actu suo*  
*habeat continentem: cum omni sibi uita eius ostendit nec in illa*  
*aliqua re disparet. Hoc speciale: cum aliquem actu in suis huius*  
*uirtutibus preminet. Simul illud adiut: quod et deorum est secundum*  
*naturam uiue. Secundum naturam deorum: et turpe est quod sit contra*  
*naturam. Aut enim apud quos in uirtutibus daret mulierem non uela-*  
*ta orationem deum. Nec ipsa naturam daret nos. Et uirtutem si co-*  
*muna habeat ignominia est illi: quoniam contra naturam est. Et iterum*  
*dicit mulier: uero si capillos habeat gloria est illi: est enim secundum*  
*naturam. Quinque capilli per uelam se: hoc est enim naturale*  
*uelamen persona igitur et speciale nobis natura ipsa dispensat*  
*quia seruare debemus: utinamque in innotent custodire pos-*  
*sumus: nec accepta nostra malicia mutaret. Habes huius deo*  
*re generale: quod fecit deus mundi istius pulchritudinem habes*  
*et per partes: quod cum facit deus lucem et diem noctemque distigue-*  
*ret cum cederet celum cum finis et maria separaret. cum sole et luna*  
*et stellis ostendit lucem super terram: probauit singula. Ergo de-*  
*corum hoc quod in singulis mundi partibus elucebat in vniuersi-*  
*tate isplenduit. Sicut probat sapientia dicens. Ergo enim cum*  
*applauderet cum letaretur orbe. Et sic. Similiter ergo et in*  
*fabrica humani corporis igitur est vniuersum cuiusque membrum per se. Et*  
*plus in commune oppositio membrorum apta delat: quod ita sibi*  
*quod daret et conuenire uideatur. Qualiter pulchrum illud*

**S**i quis ergo equalitate possit acquiritur. *Capitulum 24. Et*  
*vniuersum uite et singularium actionum modos seruat.*  
*ordine est et constantia ditorum et operum moderationemque*

todiat: in eius uita deorum illud excellit: et quasi in quodam  
speculo elucet. Accedat in suavis sermo ut conueniet affec-  
tu audientium: gratias se ut facilius ul' tuius ul' si fieri  
potest omnibus placeat neque adulantem se neque adulandum autem  
exhibeat: alter enim calliditatis est: uanitatis alter: et non  
despicit quod de se: unusque et marie uir optimus sentiat  
hoc enim modo disat bonis deferre iucunditatem: et non negli-  
ge bonorum iudicia: ut arrogant ut dissolutionis est.  
Quorum alter superbie asanbitur: alter negligens. Sa-  
ueat enim motus animi sui: et ipse enim sibi et obseruandus  
et inspiciendus est: et ut aduersum se cauendus ita etiam  
de se tuendus. Sunt etiam motus in quibus est appetitus ille: qui  
quodam praecepit impetu. Unus grece hominem dicitur: quod  
in quodam sponte praeceperit: et non mediocriter in his uis quam  
animi atque nature est. Cuius tria uis genera sunt: una in appetitu:  
altera in ratione posita quam appetitum refrenet et sibi obediens  
praestet: et dunt quo uelit: et tam sedulo magisterio edo-  
ceat quid fieri quod euitari oporteat ut bene comatrum  
opteperet. Collucti enim debemus esse ne quid temere a-  
rbitrose geramus: a quoquodam omnino alio plabile non possu-  
mus idcirco. Adus enim nostri causa: et si non omnibus idcirco  
tamen ab omnibus examinatur: nec uero habemus in quo possi-  
mus nos excusare: et si uis quam nature in omni appeti-  
tu sit: tamen id appetitus rationi subiectus est lege nature  
ipsa et obedit ei. Unde boni speculatores est ita preu-  
dere animo ut appetitus neque prauiat rationem neque dese-  
rat: ne prauiendo perturbet atque excludat eam: deserenti-  
do destituat. Perturbatio tollit conscientiam: destitutio perdit  
ignauiam amittit prauitatem. Perturbatio enim mente lacius  
se ac longius fudit appetitus: et tam effrenato impetu  
frenos rationis non suscipit: nec ulla sentit auge mo-  
deramina quibus possit reflecti. Unus plerumque non solum animus  
exagitati amittit rationem: sed etiam inflammat uultus uel  
irauidia uel libidine: pallescit timore uoluptate se non  
capit: et nimia gessit letitia. Nec tamen fuit abintuitu il-

162

la naturalis qdam censura gñitus q mori: nec tene  
ti pt illa que in iho gerēdis atqz qñiis sola pt: aut  
toritate sua atqz illud qd debeat tene ostendā. **Gravior**  
aut appetitus et indignatioe nimia nascitur: q̄ accepte  
pletius accedit iūrie dolor. De quo satis nobis psal  
mi que i pfatioe posuimus prepta dñiūt. **Pulchre**  
atqz hoc accidit: ut scriptum de offiis ea pfationis nre  
asserione vtemur: que r ipa ad offiū magistratū p  
**De his genibz hōiū iūris accipiēcia** tmeret.

**S**ed qz supra ut oportebat pstrinxi. **Cap. 28<sup>m</sup>**  
ma qadmodū vnusqzqz auere possit ne exa  
ctetur accepta iūria: verētes ne pfatio phior fiet:  
nūt de eo vberius disputandū arbitror. **Tonibz ei opor**  
**timo 2:** ut i phibz ipanoe diamo qadmodū ipri  
matur vniūdia. **Tria** igitur gñā esse hōm iūria  
accipiēcia in scripturis dñis demonstrāre volū<sup>9</sup> si possū<sup>9</sup>  
**Vnu** est eoz quibz pñor iūlat. cōiūciat iqt iūta  
tis: at hīs qz deest iustitia pudor aresat. augetur de  
lor. **Horz** siles plim de meo ordine de meo nūo. **Ita**  
michi ifirmo si quis iūria facit: forsan licz ifirmo  
zōne iūria mea. **Et** crime obuiat nō sū tātus ut sim  
ofensibz ofia mea: etiā si me eius obiecti alienū noue  
rim: si cupio abluē iūgenū pudoris notū tñ ifirmo  
**Ergo** oculū qz onulo. zente p zente exigo: et cōiūciū  
cōiūciū iūpendo. **Si** vō is sū qui pficiā: r si nodū p  
fectus: nō ritozqz cōiūciā. **Et** si influat ille cōiūciū:  
r iūndet aures meas onielibz: ego taceo r nō respōdeo.  
**Si** vō pfectus sū: vbi grā loquor nā vere ifirmo sū.  
**Si** vō pfectus sū bñdico maledicentē: sicut bñdicebat  
paulo qui ait. **maledictū r bñdicimz** Audietat ei dūctē:  
diligite iūmōes vros: orate p milipmāibz r psequētibz  
uos. **Ita** ergo paulo pferuioez paniebat: r sustinebat: qz  
vincebat r mitigabat huānū affan pōte mēdis grā:  
ut filius dei fiet si dilexiss iūmā. **Tamē r sūm** dauid

i hoc quoque igne virtutis ipse paulo non fuisse edere pos-  
sumus. Cui primo quidem cum malediceret ei semper et trinita  
obiret: tacebat et humiliabatur et ferebat a bonis suis: hoc  
et bonorum operum gratia. Deum expetebat maledicta tibi: quia ma-  
ledicto illo divina acquirere misericordia. Vide autem quod et  
humilitate et iustitia et prudentia emerere a domino igne re-  
servauit. **P**rimo dicit. **I**deo maledixit mihi: quia dominus dixit  
illi ut maledixit. **H**abes humilitate: quia ea quae divina ipse  
habuit: committere quasi seruulo ferenda arbitrabatur. **E**t iterum  
dixit. **E**cce filius meus qui exiit de ventre meo. **A**iam  
meam habes iustitiam. **S**i enim a multis grauiora patitur: non  
indigne ferimus quae inferuntur ab aliis. **T**ertio ait. **D**imit-  
te illi ut maledixit: quoniam dixit illi dominus: ut uideat humi-  
litate mea et retribuatur mihi dominus pro maledicto hoc. **N**ec solu-  
m quoniam petiuit: sed etiam lapidante et sequente illesum reliquit:  
querentia post victoriam petenti veniam libenter ignouit. **E**t  
ideo iterum ut euangelico spiritu sanctum ad non solum offensum  
sed etiam gratia fuisse conuincantur digne et delectati potius  
quam exasperati iunioribus quibus intente sibi idenda arbitra-  
batur. **E**t tamen quibus perfectus: ad perfectiora querebat. **I**nnu-  
cebat iuniorum dolore quasi homo: sed vincebat spiritu qui bonum mi-  
les: tolerabat quasi athleta fortis. **P**atientie autem finis pro-  
prie expectatio: et ideo dicebat. **T**otum factum in domino finem  
meum: et numerus dierum meorum quibus est: ut sciam quod desit michi.  
**F**ine illi quoniam promissorum celestium: ut illi quoniam vniuersis san-  
ctis in suo ordine promittitur Christus: deinde hi qui sunt Christi qui in  
aduentu eius crediderunt. **D**einde finis. **T**radito ei regno deo et  
propter et euacuatis omnibus profanitatibus ut apostolus dicit. **P**erfectio im-  
perii. **E**t ergo impedimentum: hic infirmitas etiam perfectorum. **I**llis ple-  
nitas. **I**deo et dies illos requirit vite eterne qui sunt non quae pre-  
terierunt: ut cognoscant quod sibi desit. **Q**uia finis est promissionis pro-  
prie finis ferens: quia prima apud patrem maius. **Q**ue etiam etiam  
in quibus per rationem meritorum vniuersisquisque requiescet. **N**am igitur  
non expectant: in quibus perfectio. in quibus veritas est. **H**ic vni-

bza h' ymago: illuc ueritas umbra i lege: ymago i euā:  
 ueritas in celestibus agnus ante offerebatur: offerebat vi-  
 tulus nūc xp̄us offertur: Et offertur quasi hō: quasi  
 sapiens passione: et offert se ip̄e q̄ sacerdos ut p̄m nūc  
 dimittat hic i ymagine: ibi in ueritate: ubi ap̄ p̄re-  
 q̄ nobis quasi aduocatus dū uenit hic ergo i ymagine  
 abulamus i ymagine uidet illuc facie ad facie ubi plē-  
 p̄fio: q̄ p̄fio oīs in ueritate est **De ueritate talia**  
**E**rgo dū hic sumus seruemus yma- **za Ca. xlii.**  
 gne: ut ibi pueniamus ad ueritatem Sit i nobis ym-  
 go iusticie: sit ymago sapie: q̄ ueniamus ad illū diem  
 et sedm ymaginē estimabim: nō inueniat i te adūsario  
 ymaginē suā: nō rabiē nō furore In his em ymago  
 neque est adūsario em dyabolus si leo rugiens q̄rit quē  
 omidat quē deuoret nō inueniat auri cupiditatem: nō ar-  
 geti auios: nō uiuorū simulachra: ne auferat t̄ uore lib-  
 tatis **V**ox em libtatis illa est ut dicit: ueniet huius mu-  
 di p̄nceps et i me inueniet nihil **U**tq̄ si seruus es q̄ i  
 te nihil inueniat nūc ueniet p̄solutū: dicens id qd̄ dixit  
 ad labam iacob p̄uarcha: cognosce si quid tuorū ē ap̄  
 me **M**eito b̄tus iacob ap̄ q̄ nihil labā suū poteat repe-  
 nire: abscedat ei rachel simulachra deorū et aurea et arge-  
 tea **U**tq̄ si sapia si fides si cōteptus scli si gr̄ia tua ab-  
 stondat oēm p̄fidia beatus eis: q̄ nō i sp̄is i ueritates  
 et i samas falsas an medione est tollere uore adūsā-  
 tio: ut arguēdi te nō possit hic auiditatem: **U**tq̄ q̄ nō  
 i sp̄is i ueritates nō oturbatu: q̄ em i sp̄is cōturbat  
**E**t nouissie qd̄m euid ē em cōgregatō opes nisi uanu:  
**E**a aduam q̄re uanu ē satis **C**ū at cōgregaueris: qd̄ si  
 ab an posside liceat t̄: nōne uanu est ut mitalor nocti-  
 bus ac diebz cōficiat ut quo aggerē possit thesauri arer-  
 uos merces cōgreget cōturbetur ad p̄u: ne forte mo-  
 ris vendat q̄ emerit: aucupet locor p̄ua: subito a lat-  
 nes i se iuidia famose negonatiois eritet a nō exsp̄is

seremonibus flatibus dū luctuū q̄nt naufragiū sp̄ariens  
more indat: An nō cōturbatur ille vane: qui sumo labo  
re conseruat qd̄ nesciat cui hēdi relinquat: Cepe autem  
suma cōgressit sollicitudinē p̄piti effusioe dilacerat he  
res lurrinosus: et diu q̄sita turpis belluo p̄sentū tem  
futuri sp̄indus q̄dā absorbit voragie Cepe enā sp̄em  
tus successor: inuidia p̄ te arguit hēditatis: et reletū obitu  
extimēis auide trissaribit successiōis cōpendia Cū  
ergo vane amēa teris q̄ iam ē: et sine fructu: et tūq̄  
misses suspēdis iūtiles diuinaz copias: Cūe et si fluat  
nichil p̄sunt: vno eruet te ymaginē dei: et iduet te ter  
rem ymaginē Si tyrāni aquis yginē habeat: nōne ob  
norius est cōpnationis: Cū deponis yginē et in ip̄atois  
et erigis in te ymaginē mortis Cūe magis de ciuitate  
tua yginē d̄ybolū: et attolle yginē x̄i Her in te fulge  
at: i tua ciuitate hor est aia resplendat: q̄ obliternit  
vicioz yginēs: de quibz aut dā Dñe i ciuitate tui ad n̄  
dū deduces yginēs eoz Cū em p̄mter illa d̄ybolū dñz  
ad yginē suā: tū adisarioz ois ymago deletur **Et**  
**ministros altius debeat qd̄ testimo leuitici cōp bā**

**Q**uod si euāgelio dñi enā p̄liis ip̄e ad **Capit. 1.**  
respiratiō opū iformatū atq̄ iformis est: q̄to  
magis uos leuitas optz f̄renis nō teneri cupi  
tatis quoz deus p̄mo est: et tū diuidentur a moſe  
posse f̄reā: et cepit leuitas dñs a f̄rene possessionis cōfor  
no: q̄ ip̄e illis esset f̄uūla hēditatis vñ aut dauid dñs  
p̄b hēditatis mee et ciliis mei Deniq̄ sit appellatū leui  
ta: ip̄e meus ul' ip̄e p̄ me Magnū ergo munus et et de  
eo dñs dicit ul' q̄admodū petro dixit de statere in ore  
p̄sno i p̄to dñi h̄is q̄ me et te vñ et aplis rū dixiss. ep̄m  
debere esse p̄diciū ornatū hospitale donbile nō auriū  
nō litigiosū domū sue bñ p̄piti: addidit d̄ybolos fili  
optz esse ḡues nō buligues nō m̄lto vno ceditos nō hū  
pe lurrū testatēs h̄ites n̄istei fidei in gl̄ia p̄mū: et hū  
aut p̄bētiū p̄mū et f̄m̄stent nullū amē h̄ites Adū



isti. et erunt in leuite quidam enim sacrificii promogei in fin  
egypti. Cognouit quod non in rebus leuite computantur. Proinde  
preferuntur qui eliguntur ex omnibus et sacrificantur ut promogei  
in fructu atque pamine que domino deputantur in quibus est vo  
torum solutio et receptio precum. Non accipies igitur eos in filios  
israhel. et constitues leuitas super tabernaculum testimonii. et super omnia  
uasa eius astantes. et super quicquid sit in ipso ipsi tollant taber  
naculum et omnia uasa eius. et ipsi ministrent in eo. et in circuitu  
tabernaculi castra ipsi constituent. et promouendo tabernaculum  
ipsi deponant leuite. et constituendo castra rursus ipsi taber  
naculum ipsi stant. alienigena quoniam accesserit morte  
moriatur. Tunc electo ex omni numero filiorum israhel. in sacrosanctis  
tibus qui promogei estis constituis tabernaculo es. ut pre  
ces in castris sanctis et fides. ad quam si alienigena accesserit  
morte moriatur. potius ut operas ardua testamenti. Non  
omnes vident alta misteriorum. quod operantur a leuitis ne uide  
ant qui uide non debent. et sumant quod suum non possunt. Non  
semper in transiione uidit spirituale si operuit ea. ut sig  
no in transiione perambulet. Vidit anima sinceritatis et veritatis.  
operuit passionem domini agni ut uiculi imolatio. Et boni le  
uite seruauerunt misterium fidei sue testime. Et tu medio  
re prout. quod amissum est. Domine ut alta dei uideas. quod  
est sapientie. deinde ut exaltes populo referas quod est iustitie.  
castra defendas tabernaculum tuum quod est fortitudinis. te  
ipsum continet ac sobrius prestes quod est temperantie. Per o  
mnem gratiam principalia constituerunt enim hi qui foris sunt. sed  
communitatis superioris ordine quam sapientie iudicauerunt. in sa  
pientia fundamentum sit iustitie. opus sit quod manere non potest  
nisi fundamentum habeat. fundamentum igitur christus est. prout  
igitur fides que est sapientie ut salomon dicit. scilicet pater. in  
uicem sapientie timor domini. Et lex dicit. Diliges dominum tuum. dili  
ges proximum tuum. Pulchrum est enim ut gratiam tuam atque officina  
in societate humani generis referas. Sed primum illud decorum.  
ut quod habes preciosissimum hoc est mentem tuam quam nihil habes

p'stans deo depates. **E**n Solueis auctori debiti hret  
 ut opa tua i beneficentia & adiuueta homin o'feras. atq  
 ope semis necessitatibz aut pecunia a' officio. a' ena q'  
 cuq' mune. qd' late patz i v'io misterio. pecunia ut  
 fabuenias. debito obligatu liberes. officio ut seruicia  
 suscipias q' metuat amitte q' deponeda credidit. **O**ffi  
 cium est igitur depouit seruare at idde. **E**z ifdu gmu  
 no fit aut tpe a' nante ut no sit officiu itde qd' ante  
 pens. ut si quis totu patina ope barbaris ferens  
 pecunia aptos hostes iposant. aut si au redens ai al  
 sit qui extorqat. si furem istitias in seruare no qat.  
 si istamentu gladiu depouit no neges quo ille se ite  
 rimat. none soluisse totu officiu e'. **E**i fuita q'sta  
 tione suscipias ut finide. qui amiserat. none tot  
 officiu est. **E**st ena totu officiu nonuq' pmissu sol  
 ue. sacmentu custodie. ut heodes qui uniuert qm qm  
 petitis est daret filie heodiadis. & nere iohamib p'sti  
 nt ne pmissu negaret. **V**ia de repte quid dui q' imo  
 lauit filia que sibi victori pma omurertat. quo vo  
 tu ipleret qd' spospondeat. ut qm sibi p'mu omur  
 riss offerret deo. **M**elius fuit nichil male p'mitte. q'  
 pmissu solue paritudo. **H**er qm st' consiliu p'spue no  
 ignoratis. **E**t ideo eligitur leuita qui tanquam aucto  
 riat ne fallatur. **O**silio ne fide deserat ne morte time  
 at. ne qd' iteperim' gerat. ut spene ipa g'uitate p'se  
 int. **N**er soli am' s' ena onulos o'metes h're que de  
 at. ne uel ipa fronte sobuetatis fortuitu violet omur  
 sus. qm qui vidit muliere ad gamp'scedu ea. adultera  
 uit ea in corde suo. **I**ta adulteriu no soli facti collu  
 uione. s' ena asp'ns int'one g'mitti. **M**agna her  
 videtur ac m's seuea. s' i magno mune no supflua.  
 qm fata e leuitari g'na. ut de h'is moyses i b'ndictio  
 nibz dicit. **D**ate leui vnos e'. **D**ate leui manifestos eius.

28  
date leui sorte suffragii sui. et ueritate eius uino suo:  
que temptauerunt in temptationibus maledixerunt super opus  
adulationis. Cui dicit pater suo et matri non noui te et fratres  
suos non cognouit et filios abdicauit: hic custodiuit  
uerba tua et testamentum tuum obseruauit. Illi ergo uini  
eius et manifesti eius qui nichil in corde eoli habent:  
nichil fraudis occultent: sed uerba eius custodiant. et in  
corde suo offerunt. sicut offerbat et maria. Cui suos  
parentes officio suo non nouerunt preferendos: qui viola-  
tores oderunt castitatis pudicie uirginitatis iustitiam: non  
uerunt officiorum tempora. quod maius quod minus sit. quod an-  
te tempus est: et ut id solum sequatur quod honestum  
est. Eam ubi duo honesta id quod honestum est proponendum  
putent: huius iure binduti. Et quis ergo manifestet ius-  
ticias dei iudicium proponat: bindit dominus ueritate spiritus. o-  
perum manuum eius suscipe: ut gratia prophetie benedictionis  
inueniat apud eum qui uiuit et regnat in secula amen.

**E**xpliat liber primus beati Ambrosii episcopi de officiis.